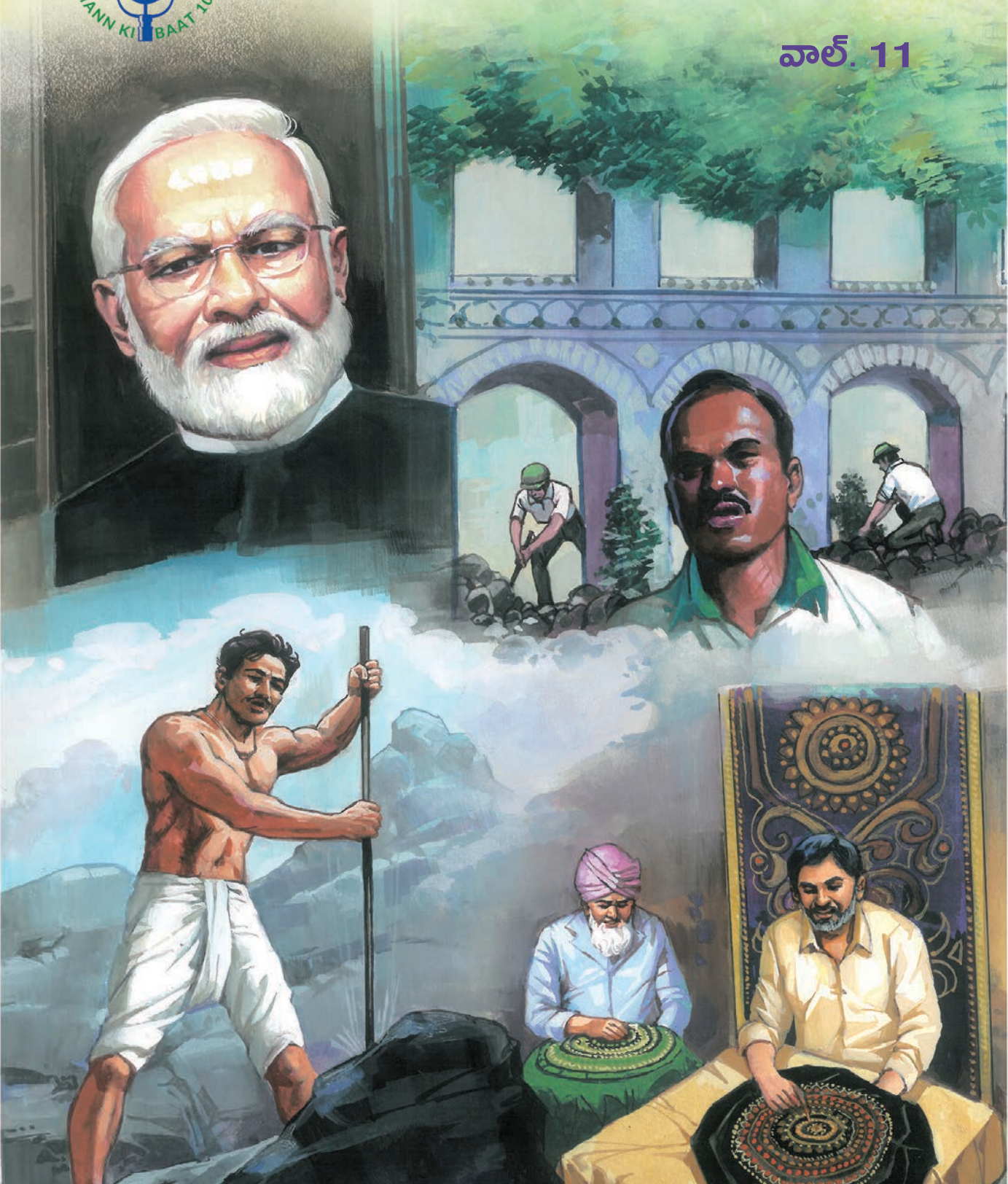

మన్ కీ బాత్

వార్. 11

MANN KI BAAT

VOL.11

Illustrations and Cover Art

Dilip Kadam

Assistant Artist

Ravindra Mokate

Production

Amar Chitra Katha

Colourists

Prakash Sivan, Prajeesh V. P. and M. P. Rageeven

Layout Artist

Akshay Khadilkar

Published by

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

TELUGU

ISBN – 978-93-6127-841-9

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, February 2024

© Ministry of Culture, Govt of India, February 2024

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with **ACK Learn**, a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops. Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

నా చిన్నారి పిల్లలారా,

“మా తా, పితా, గురు, దైవం”
అనే సూక్తిని మన
సంస్కృతి ఎప్పుడూ
నమ్ముతూ ఉంది.

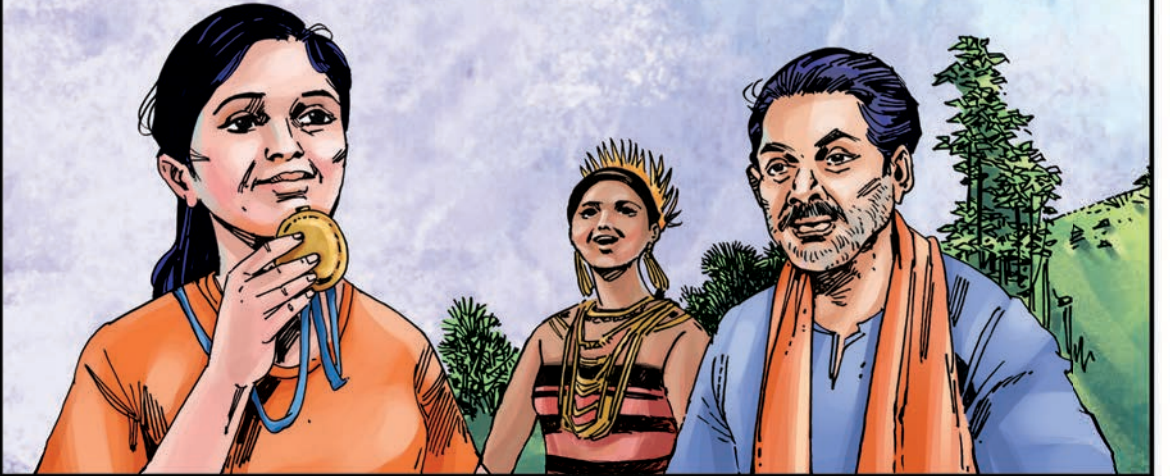
ఎన్.కె. హేమలత అనే తమిళ టీచర్
ఆ సూక్తికి నిదర్శనం. COVID 19
మహమ్మారి సమయంలో, పాఠశాలలు
మూసివేయబడినప్పుడు, హేమలత గారు
పాఠాల యానిమేషన్ వీడియోలను తయారు
చేసి, వాటిని తన విద్యార్థులకు పంచి పెట్టారు.

శ్రీపతి టుడు అనే సంతాలి ప్రొఫెసర్ ఒకరు
ఉన్నారు. నెలరోజుల పరిశోధన తర్వాత
శ్రీపతి గారు మన రాజ్యాంగాన్ని సంతాలిలోకి
అనువదించారు. ఇప్పుడు, చాలా మంది సంతాల్
ప్రజలు తమ హక్కుల గురించి చదవగలరు -
ప్రతి భారతీయ పౌరుడు అలా చేయగలగాలి అని
కోరుకుంటున్నాను.

అయితే, ఒక గొప్ప గురువు తరగతి గదిలోనే ఉండాలని లేదు.

అబ్దుల్ గఫర్ ఖత్రీ, రోగన్ కళాకారుడు, 200 మంది అమ్మాయిలకు ఈ పురాతన క్లొత్
పెయింటింగ్లో శిక్షణ ఇచ్చాడు, చారిత్రాత్మకంగా పురుష-ఆధిపత్య రంగంలో వారికి స్థానం
కల్పించాడు. అదేవిధంగా, నాగాలాండ్లోని లిడి క్రా సాసైటీ తదుపరి తరం కోసం వర్క్ షాప్లను
నిర్వహించడం ద్వారా నాగా సంప్రదాయాలు అంతరించిపోకుండా ఉండాలనే లక్ష్యంతో ఉంది.

గాంధీజీ చెప్పినట్లుగా, “ఒకరి జ్వాల నుండి వెయ్యి కొవ్వొత్తులను వెలిగించవచ్చు.” కష్టపడి
నేర్చుకోండి మరియు అందరికీ నేర్పించండి. మీరు వేరొకరి కొవ్వొత్తిని వెలిగించినప్పుడు, అది
మార్పుకు దారితీసే వెలుతురు కావచ్చు.

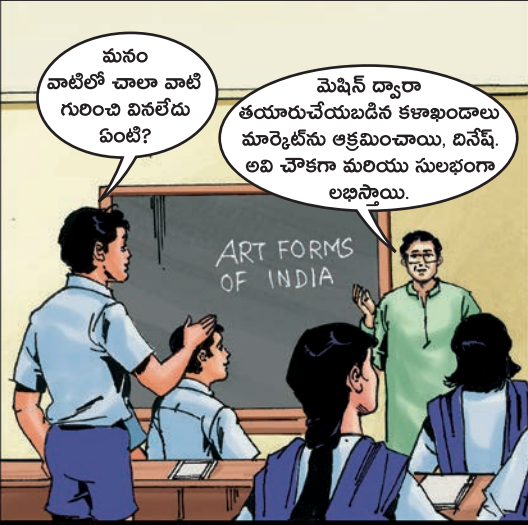

కంటెంట్స్

1	అబ్దుల్ గఫూర్ ఖత్రీ	3
2	బందు ధోత్రే	6
3	దైతారీ నాయక్	9
4	లిడి క్రా సాసైటీ	12
5	మార్బినా దేవి	15
6	ఎన్.కే. హేమలత	17
7	మా సరస్వతి సెల్ఫ్ హెల్ప్ గ్రూప్	19
8	స్టార్ట్ గావ్	22
9	సోనాలి హెల్ప్	25
10	శ్రీపతి టుడు	28
11	యువ బ్రిగేడ్	31

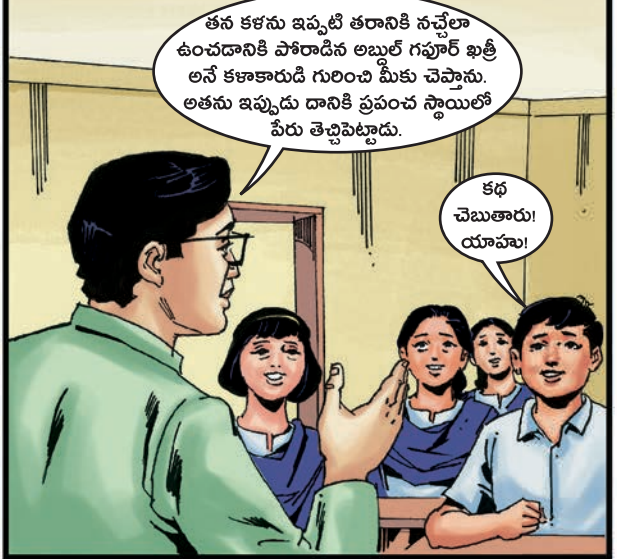
అబ్దుల్ గఫూర్ ఖత్రి

పిల్లలు భారతదేశంలో ఎన్నో ఎన్నో రకాల కళలను నేర్చుకుంటున్నారు.

మనం వాటిలో చాలా వాటి గురించి వినలేదు ఏంటి?

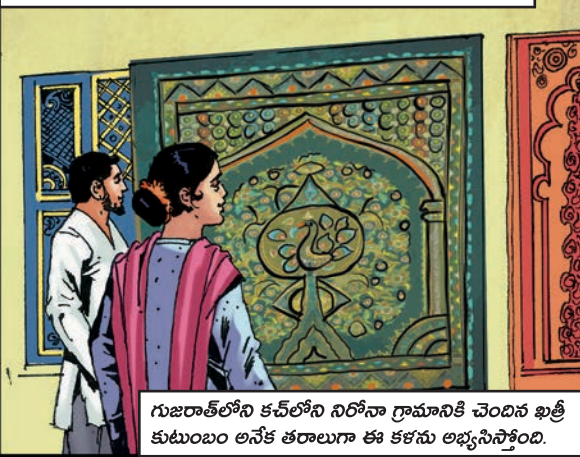
మెషిన్ ద్వారా తయారుచేయబడిన కళాఖండాలు మార్కెట్ను ఆక్రమించాయి, దినేష్. అవి చౌకగా మరియు సులభంగా లభిస్తాయి.

తన కళను ఇప్పటి తరానికి నచ్చేలా ఉంచడానికి పోరాడిన అబ్దుల్ గఫూర్ ఖత్రి అనే కళాకారుడి గురించి మీకు చెప్పాను. అతను ఇప్పుడు దానికి ప్రపంచ స్థాయిలో పేరు తెచ్చిపెట్టాడు.

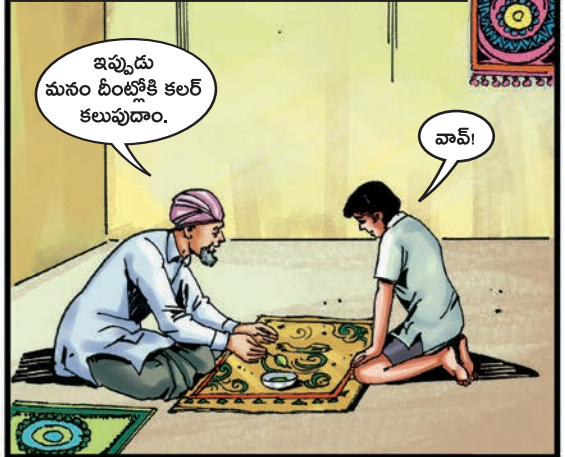
కథ చెబుతారు! యాహూ!

'రోగన్' కళ పర్షియా నుండి భారతదేశానికి వచ్చిన పురాతన కళ. రోగన్, ఆముదం మరియు రంగుల మిశ్రమం, చేతితో బట్టిపై కీప్తమైన ప్యాటర్న్స్ తయారు చేయడానికి ఉపయోగిస్తారు.

గుజరాత్లోని కచ్లోని నిరోనా గ్రామానికి చెందిన ఖత్రి కుటుంబం అనేక తరాలుగా ఈ కళను అభ్యసిస్తోంది.

1965లో ఖత్రి కుటుంబంలో ఒక అబ్బాయి పుట్టాడు. అతనికి అబ్దుల్ అని పేరు పెట్టారు. అతను తన కుటుంబం రోగన్ కళను అభ్యసించడం చూస్తూ పెరిగాడు.

ఇప్పుడు మనం దీంటోకి కలర్ కలుపుదాం.

వావ్!

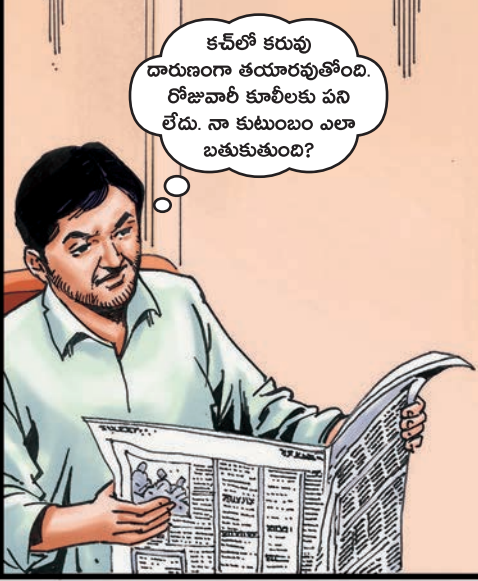
దురదృష్టవశాత్తు, 70వ దశకం చివరి నాటికి, ఈ కళారూపం దాదాపు అంతరించిపోయింది

చేతితో చేసిన రోగన్ కళను ఇకపై ఎవరూ కొనాలని అనుకోరు. వారు మెషిన్-ప్రింట్డ్ డిజైన్లతో కూడిన బట్టలను మాత్రమే కొనుగోలు చేస్తారు.

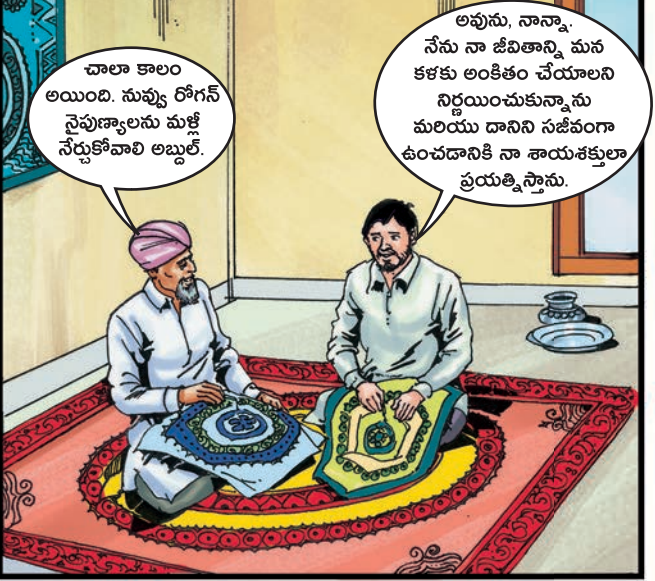
భారతదేశంలోని రోగన్ కళాకారుల చివరి కుటుంబం మనది. మనం ఆపేస్తే ఈ కళారూపం శాశ్వతంగా అంతరించి పోతుంది.

వెంటనే, అబ్దుల్ కూడా పని కోసం పట్టణానికి వెళ్లవలసి వచ్చింది. అతను కొంతకాలం అహ్మదాబాద్ లో మరియు తరువాత ముంబైలో ఉన్నాడు.

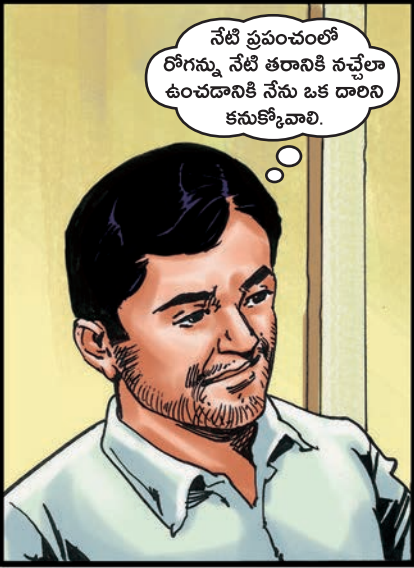
కచేలో కరువు దారుణంగా తయారవుతోంది. రోజువారీ కూలీలకు పని లేదు. నా కుటుంబం ఎలా బతుకుతుంది?

1980ల చివరలో, గుజరాత్ ప్రభుత్వం నుండి రోగన్ కళావస్తువుల కోసం ఆర్డర్ వచ్చింది. అబ్దుల్ ఇంటికి తిరిగి వచ్చి తన కుటుంబంతో కలిసి పని చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

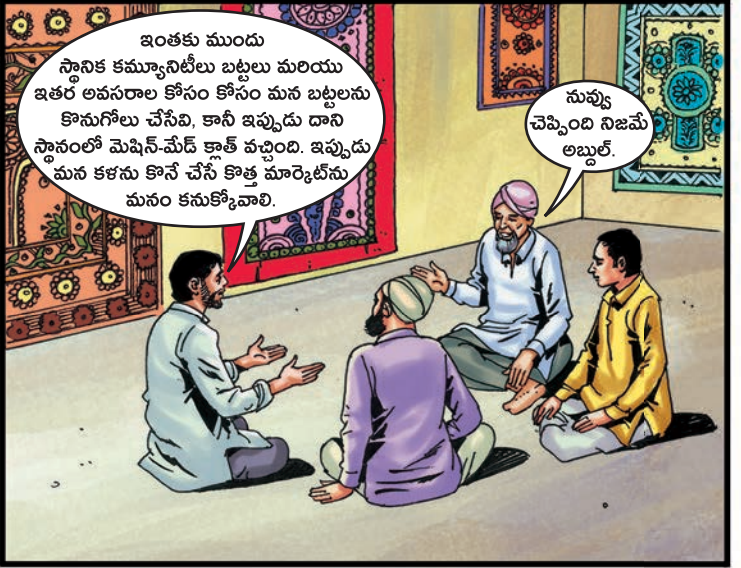

చాలా కాలం అయింది. నువ్వు రోగన్ నైపుణ్యాలను మళ్లీ నేర్చుకోవాలి అబ్దుల్.

అవును, నాన్నా. నేను నా జీవితాన్ని మన కళకు అంకితం చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను మరియు దానిని సజీవంగా ఉంచడానికి నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను.

నేటి ప్రపంచంలో రోగన్ను నేటి తరానికి నచ్చేలా ఉంచడానికి నేను ఒక దారిని కనుక్కోవాలి.

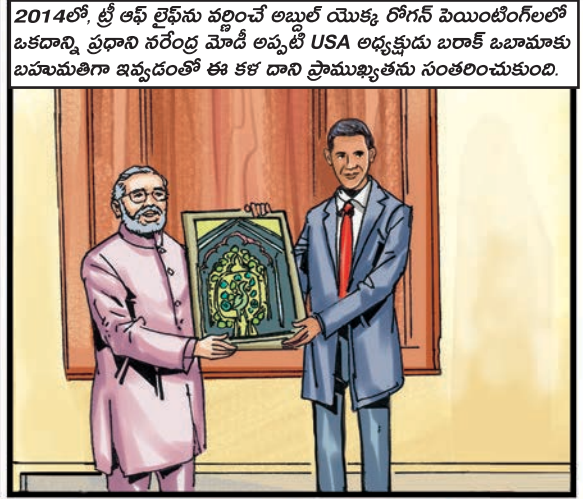
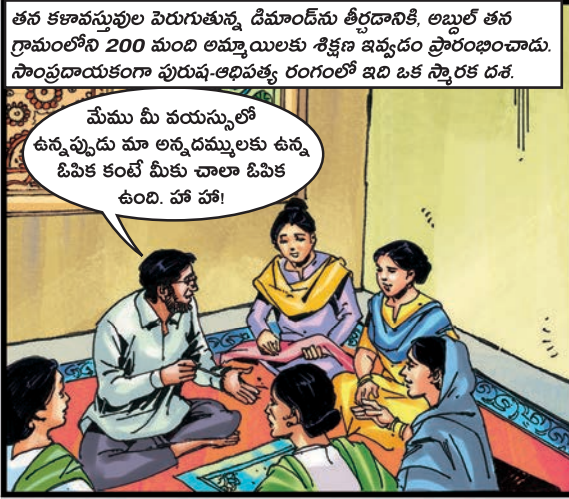
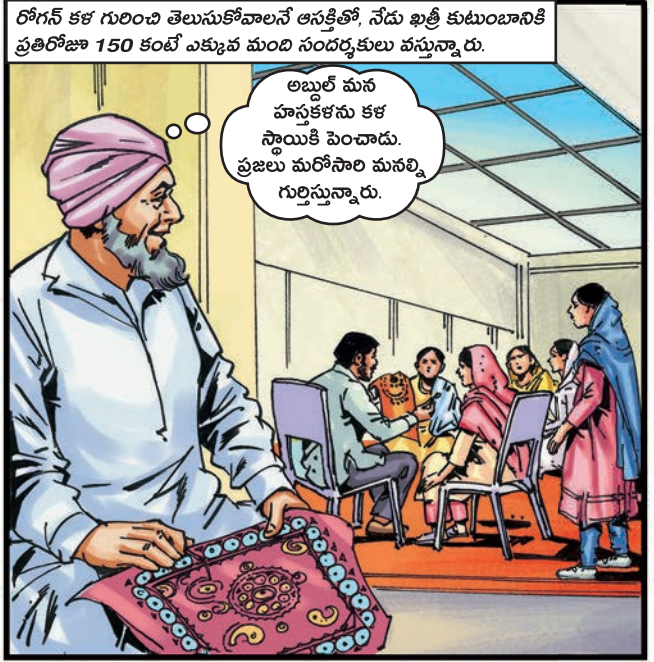
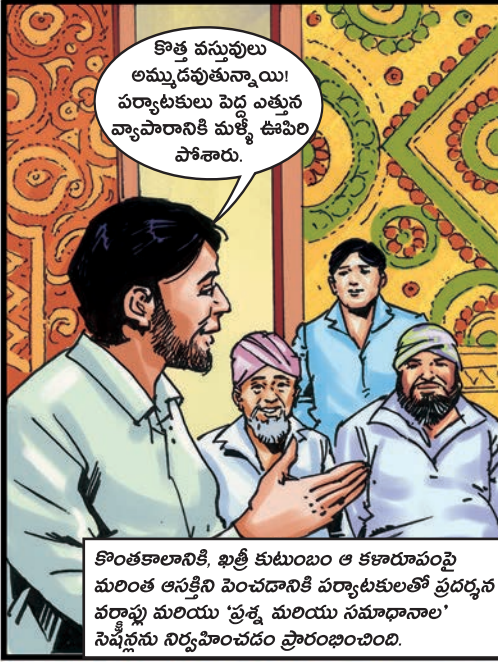

ఇంతకు ముందు స్థానిక కమ్యూనిటీలు బట్టలు మరియు ఇతర అవసరాల కోసం మన బట్టలను కొనుగోలు చేసేవి, కానీ ఇప్పుడు దాని స్థానంలో మెషిన్-మేడ్ క్లాత్ వచ్చింది. ఇప్పుడు మన కళను కొనే చేసే కొత్త మార్కెట్ ను మనం కనుక్కోవాలి.

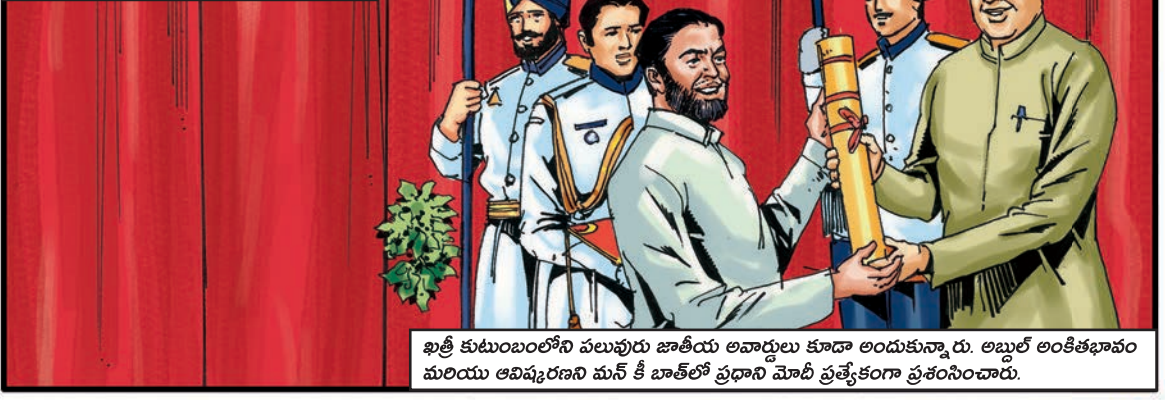
నువ్వు చెప్పింది నిజమే అబ్దుల్.

త్వరలో, అబ్దుల్ వాల్ హ్యాంగింగ్ తో పాటు బ్యాగ్ లు, బెడ్ షీట్ లు, జాకెట్లు, కుర్తాలు మరియు మరిన్నింటిని చప్పడానికి సాంప్రదాయ రోగన్ డిజైన్ లను తిరిగి ఆవిష్కరించారు.

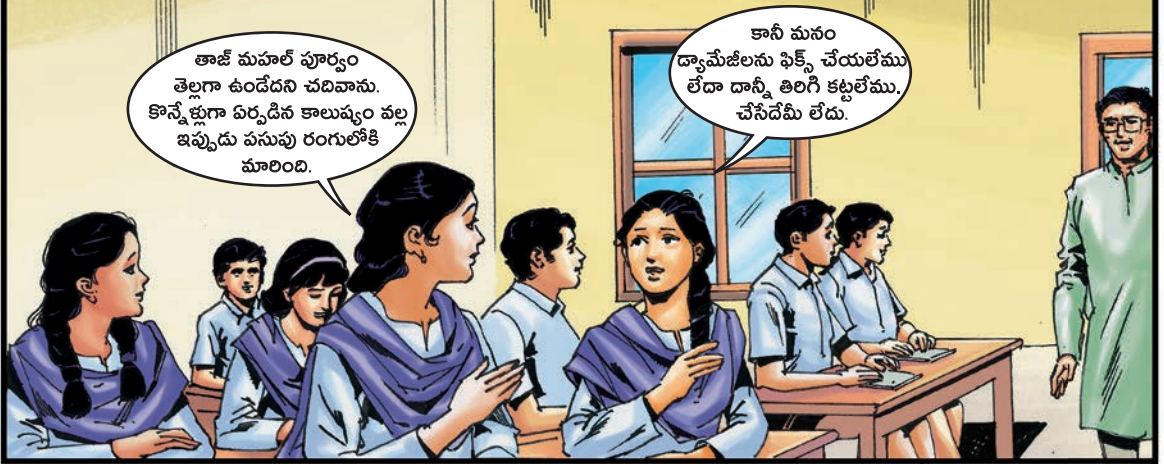

ఒంటరిగా రోగన్ కళకు ప్రాణం పోసినందుకు, అబ్దుల్కు 2019లో పద్మశ్రీ అవార్డు లభించింది.

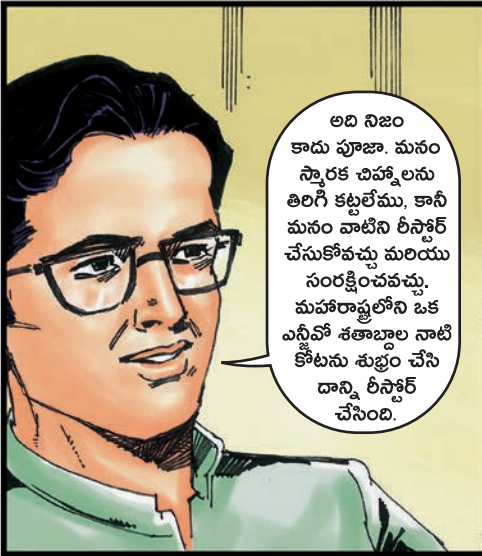
బందు ధోత్రే

విద్యార్థులు చర్చ మధ్యలో ఉన్నారు.

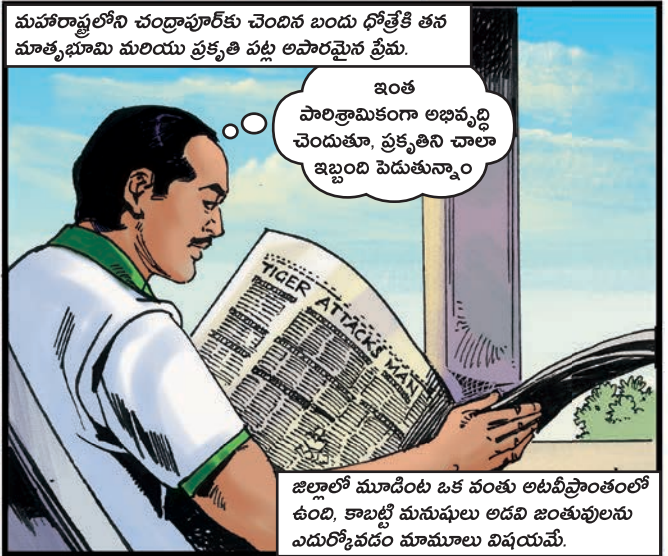

తాజ్ మహల్ పూర్వం తెల్లగా ఉండేదని చదివాను. కొన్నేళ్లుగా ఏర్పడిన కాలుష్యం వల్ల ఇప్పుడు పసుపు రంగులోకి మారింది.

కానీ మనం డ్యామేజీలను ఫిక్స్ చేయలేము లేదా దాన్ని తిరిగి కట్టలేము. చేసేదేమీ లేదు.

అది నిజం కాదు పూజా, మనం స్మారక చిహ్నాలను తిరిగి కట్టలేము, కానీ మనం వాటిని రీస్టోర్ చేసుకోవచ్చు మరియు సంరక్షించవచ్చు. మహారాష్ట్రలోని ఒక ఎన్టీవీ శతాబ్దాల నాటి కోటను శుభ్రం చేసి దాన్ని రీస్టోర్ చేసింది.

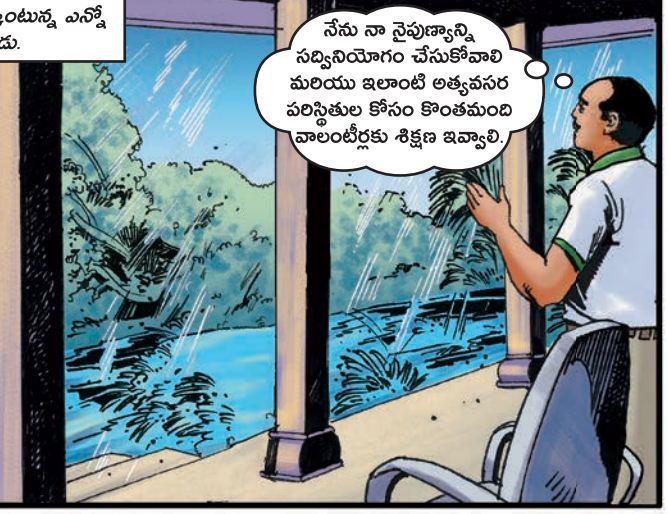
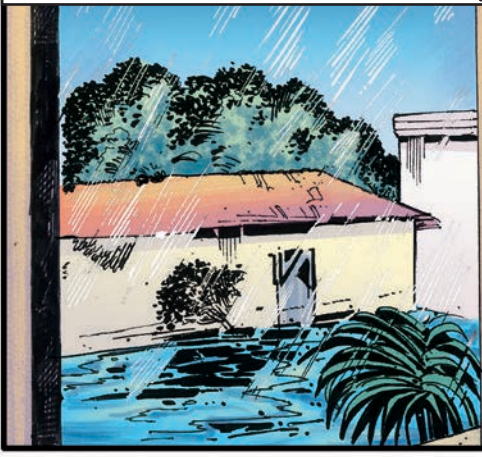

మహారాష్ట్రలోని చంద్రాపూర్ కు చెందిన బందు ధోత్రేకి తన మాతృభూమి మరియు ప్రకృతి వల్ల అపారమైన ప్రేమ.

ఇంత పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందుతూ, ప్రకృతిని చాలా ఇబ్బంది పెడుతున్నాం

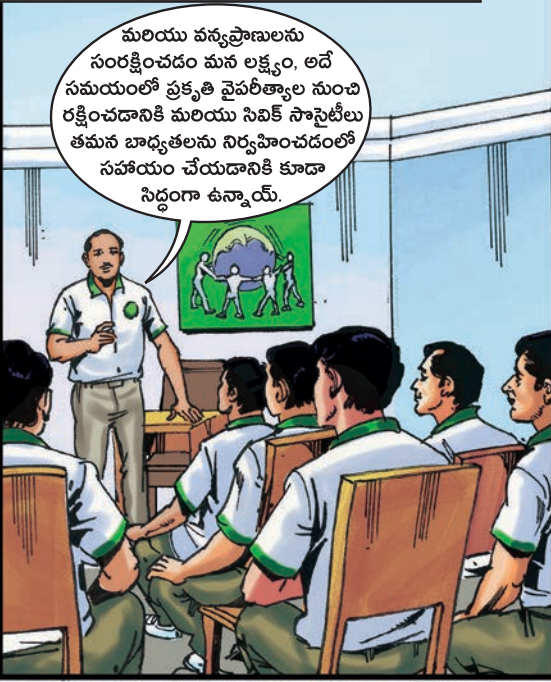
జిల్లాలో మూడింట ఒక వంతు అటవీప్రాంతంలో ఉంది, కాబట్టి మనుషులు అడవి జంతువులను ఎదుర్కోవడం మామూలు విషయమే.

డిసాస్టర్ మేనేజ్మెంట్ శిక్షణ పొందిన అతను ఈ ప్రాంతం ఎదుర్కొంటున్న ఎన్నో సామాజిక మరియు సహజ సమస్యల గురించి చాలా బాధ పడ్డాడు.

నేను నా నైపుణ్యాన్ని సబ్వినియోగం చేసుకోవాలి మరియు ఇలాంటి అత్యవసర పరిస్థితుల కోసం కొంతమంది వాలంటీర్లు శిక్షణ ఇవ్వాలి.

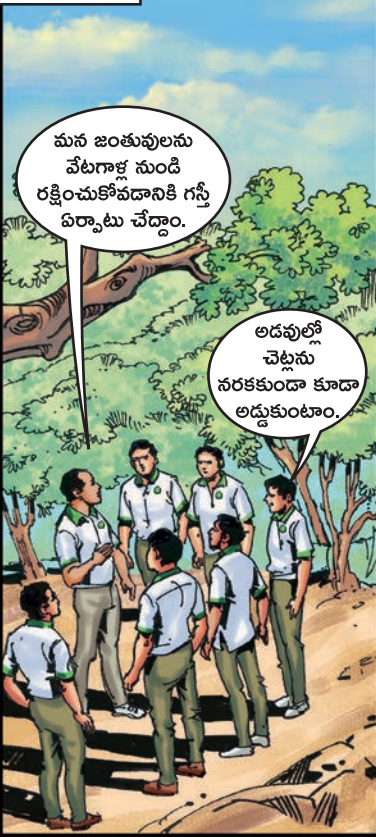
2006లో, బందు ఎకోలాజికల్ ప్రాటెక్షన్ ఆర్గనైజేషన్ అనే ఎన్జీఓని స్థాపించాడు, దీనిని ఎకోప్రై అని కూడా పిలుస్తారు.

ఎకోప్రైలో భాగంగా, వాలంటీర్లు జంతువులను రక్షించడం లాంటి అనేక కార్యకలాపాలలో పాల్గొంటారు...

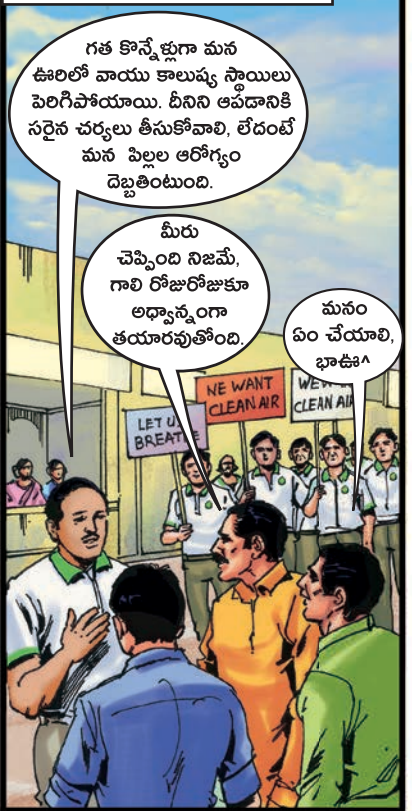
... పరిరక్షణ...

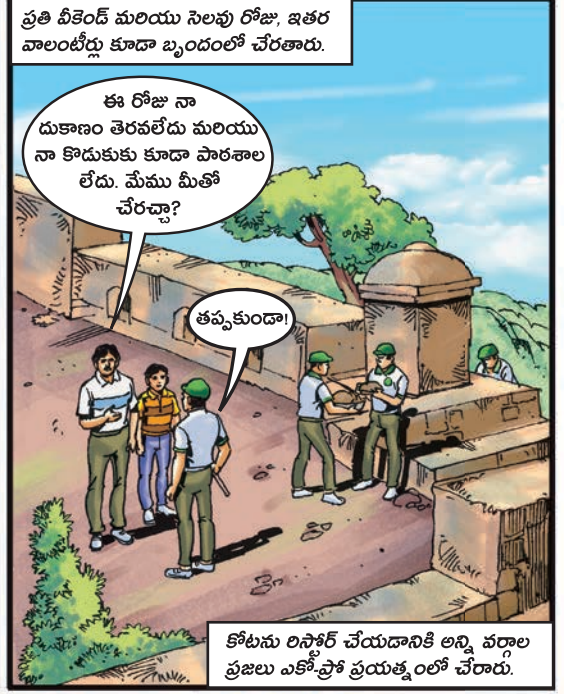
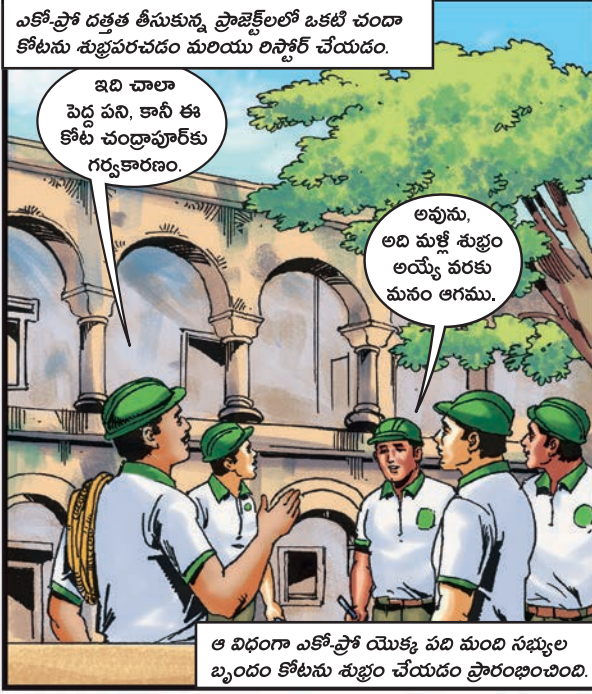

... క్లీన్ అప్ డ్రైవ్...

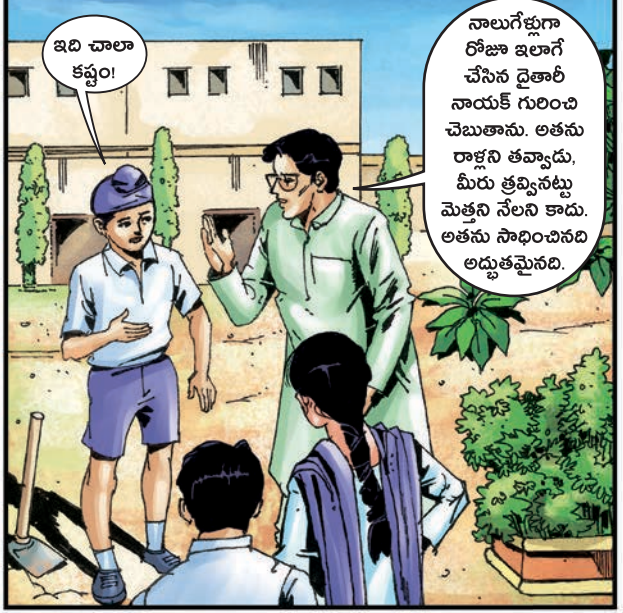

... అలాగే సామాజిక కారణాల కోసం నిరసనలు మరియు అవగాహన ర్యాలీలు.

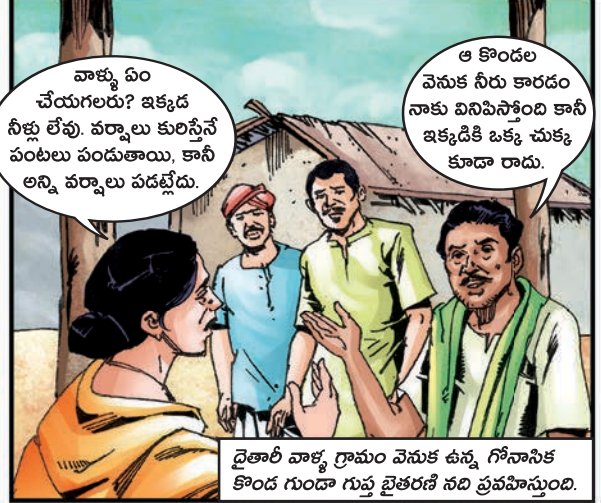
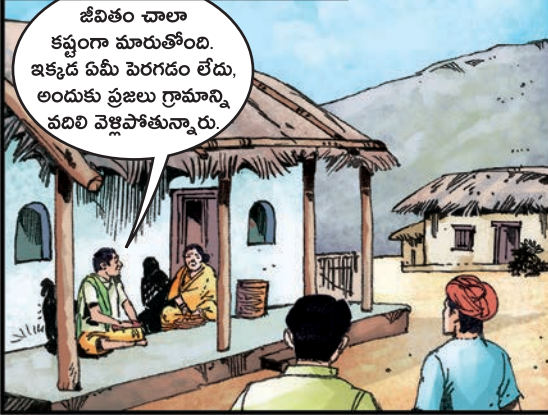

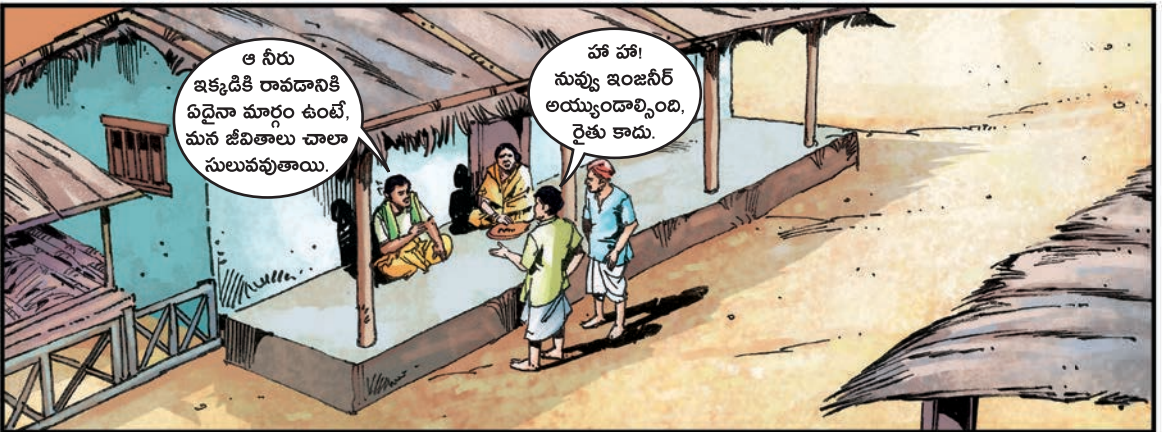
దైతారీ నాయక్

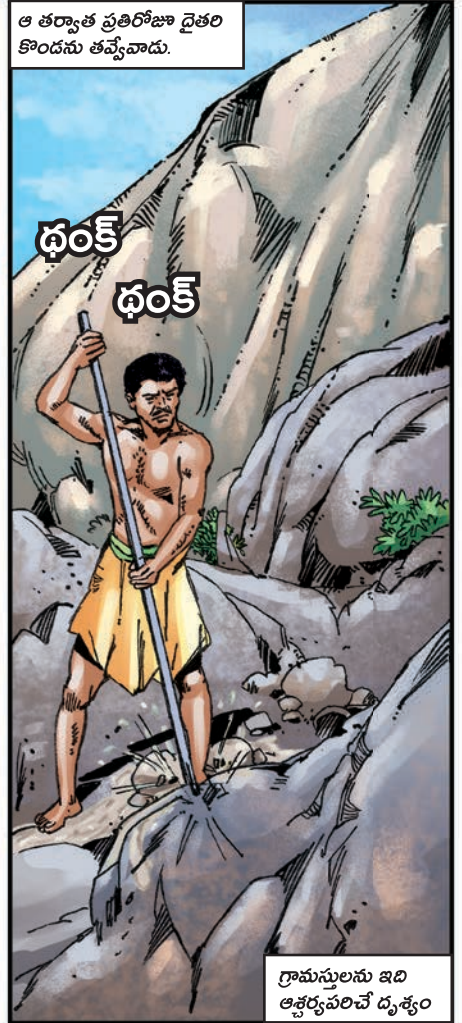
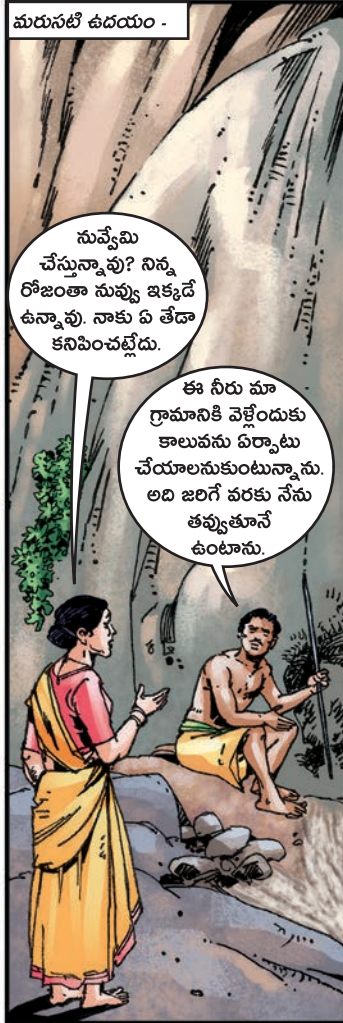
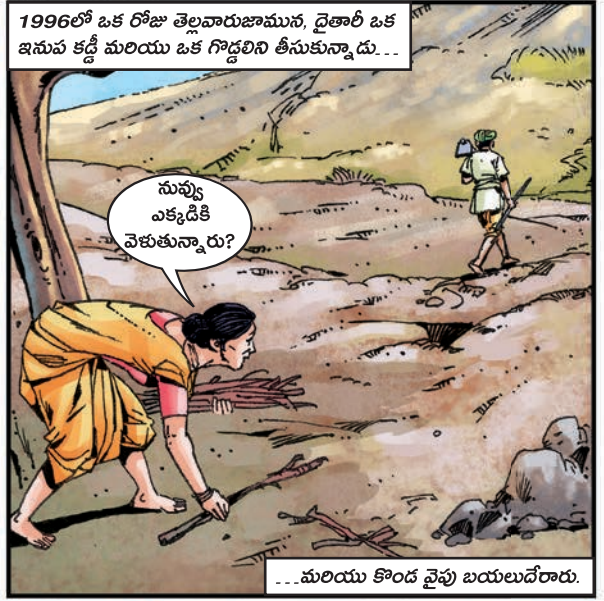

దైతారీ నాయక్ ఒడిశాలోని కియోంఝర్ జిల్లాలోని తాలబైతరణి అనే రాళ్లతో నిండి, పొడిగా ఉన్న గ్రామంలో నివసించారు.

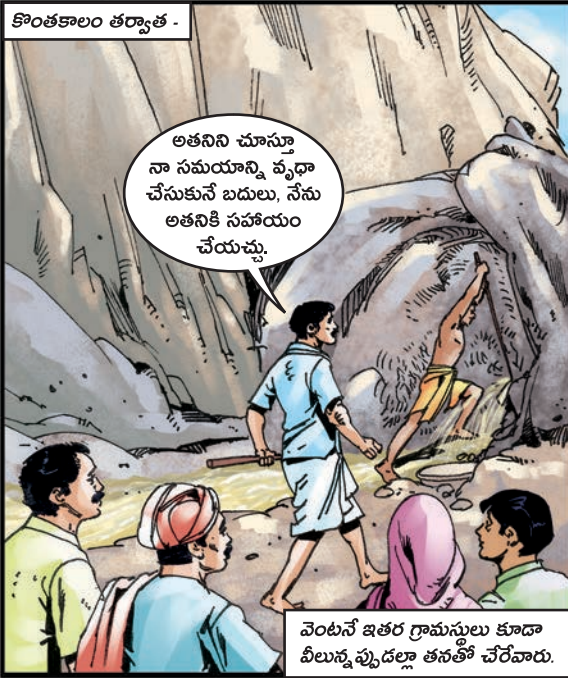

దైతారీ వాళ్ళ గ్రామం వెనుక ఉన్న గోనానిక కొండ గుండా గుప్త బైతరణి నది ప్రవహిస్తుంది.

కొంతకాలం తర్వాత -

అతనిని చూస్తూ నా సమయాన్ని వృథా చేసుకునే బదులు, నేను అతనికి సహాయం చేయచ్చు.

వెంటనే ఇతర గ్రామస్థులు కూడా వీలున్నప్పుడల్లా తనతో చేరేవారు.

నెమ్మదిగా, రాళ్ళ నుంచి దారి రావడం మొదలయింది. నాలుగు సంవత్సరాల పాటు, దైతారి నది నుండి దిగువకు ఒక కలిసమైన, మూడు కిలోమీటర్ల పొడవైన కాలువను తవ్వారు, చివరికి -

నీళ్లు! మన దగ్గర నీళ్లు ఉన్నాయి!

దైతరి తవ్విన కాలువ వల్ల దాదాపు 100 ఎకరాల తలబాయితరణికి సాగునీరు అందుతుంది. ఒక్క ఏడాదిలోనే గ్రామస్థుల జీవితాలు మారిపోయాయి.

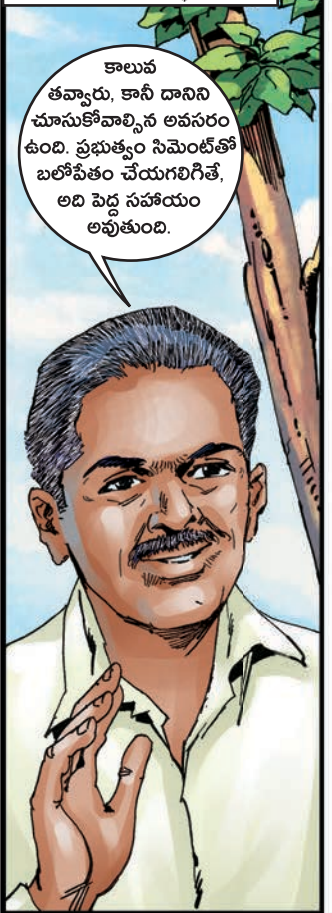
ఇప్పుడు మనం సంవత్సరం మొత్తం పంటలు పండించవచ్చు.

మనం అమ్ముకోవడానికి అదనపు పంట కూడా ఉంది. మన పిల్లలను చదివించడానికి డబ్బు ఉంది.

ఇప్పుడు 'కెనాల్ మ్యాన్ ఆఫ్ ఒడిశా'గా పిలవబడే దైతారికి 2019లో పద్మశ్రీ అవార్డు లభించింది. అతను మన్ కీ బాత్ లో కూడా ప్రశంసలు అందుకున్నాడు.

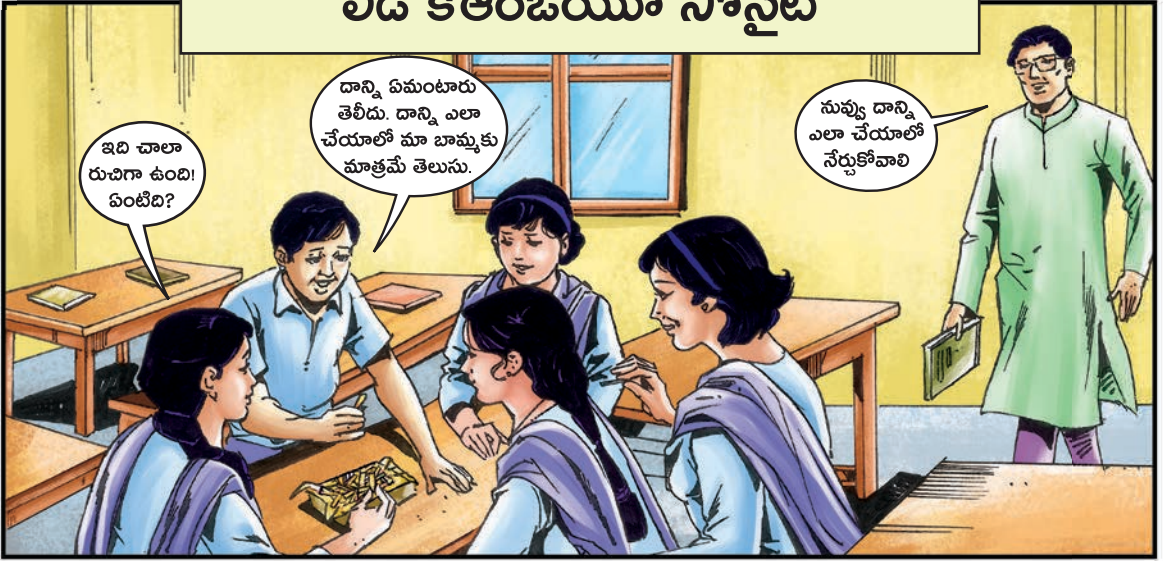

కానీ దైతారికి ఒక అభ్యర్థన ఉంది.

కాలువ తవ్వారు, కానీ దానిని చూసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. ప్రభుత్వం సిమెంట్ తో బలోపేతం చేయగలిగితే, అది పెద్ద సహాయం అవుతుంది.

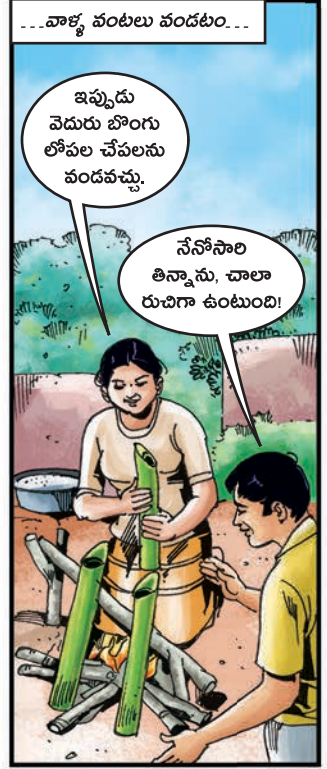
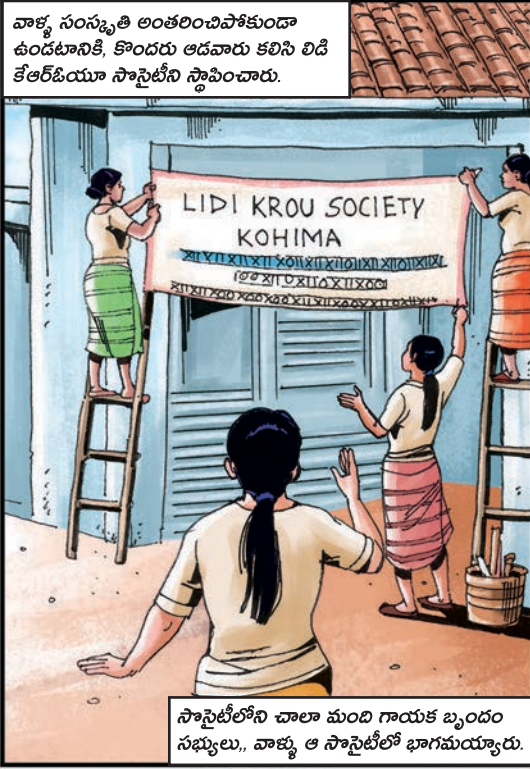
విడి కేఆర్‌ఓయూ సాసైటీ

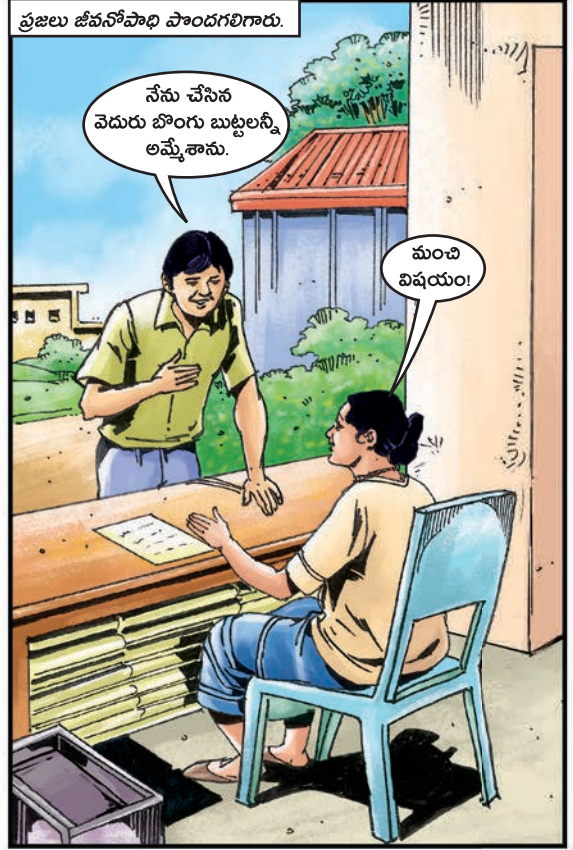
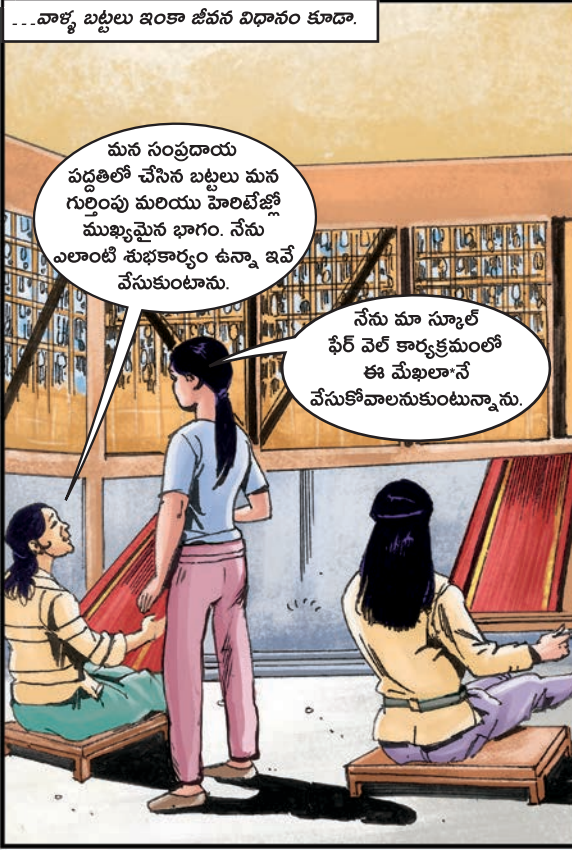

2012లో, కోహిమా.

విడి క్రా సొసైటీ

మూర్తినా దేవి

శ్రేయస్ మూడ్
ఏమీ బాలేదు.

గ్రౌండ్ నుండి హాల్ వరకు
చాలా కుర్చీలు మోసుకొచ్చింది నేను,
కానీ సాఫ్ట్వేర్ సార్ ఆ పదో తరగతి
మహిషాకి మాత్రమే ధన్యవాదాలు
చెప్పారు.

నువ్వు
వెయిట్ లిఫ్టర్ వి
అవుతావు ఏమో
శ్రేయస్

పంటి
కుర్రులు
ఎత్తా?

హా హా హా!
నేను చెప్పే కథ విను,
ఆ తర్వాత నీకే
అర్థమవుతుంది.

2016లో, మణిపూర్‌లోని ఒక మారుమూల గ్రామంలో .

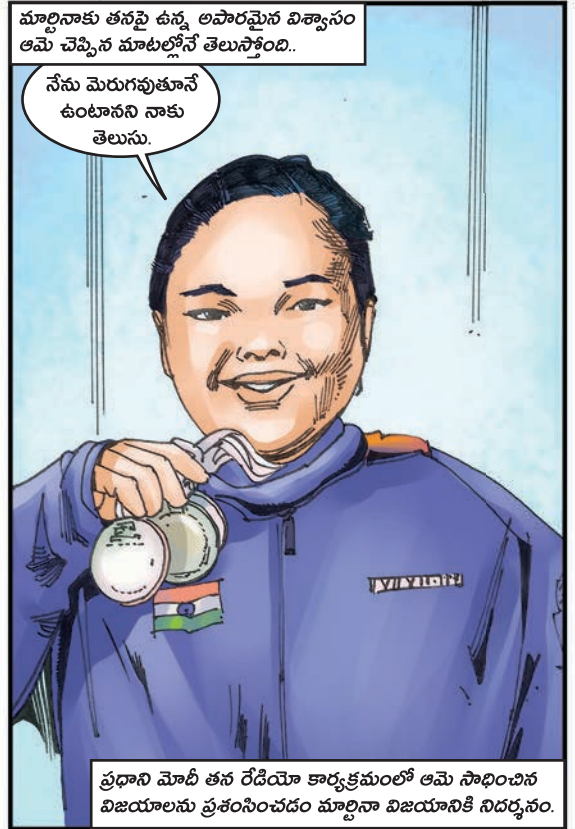
చూడు,
నాన్న! కుంజురాణి
మణిపూర్ నుంచే. నేను
ఆమెలా వెయిట్‌లిఫ్టర్‌ని
అవ్వాలనుకుంటున్నా.

మన విజేత
మణిపూర్కి చెందిన
కుంజరాణి దేవి!

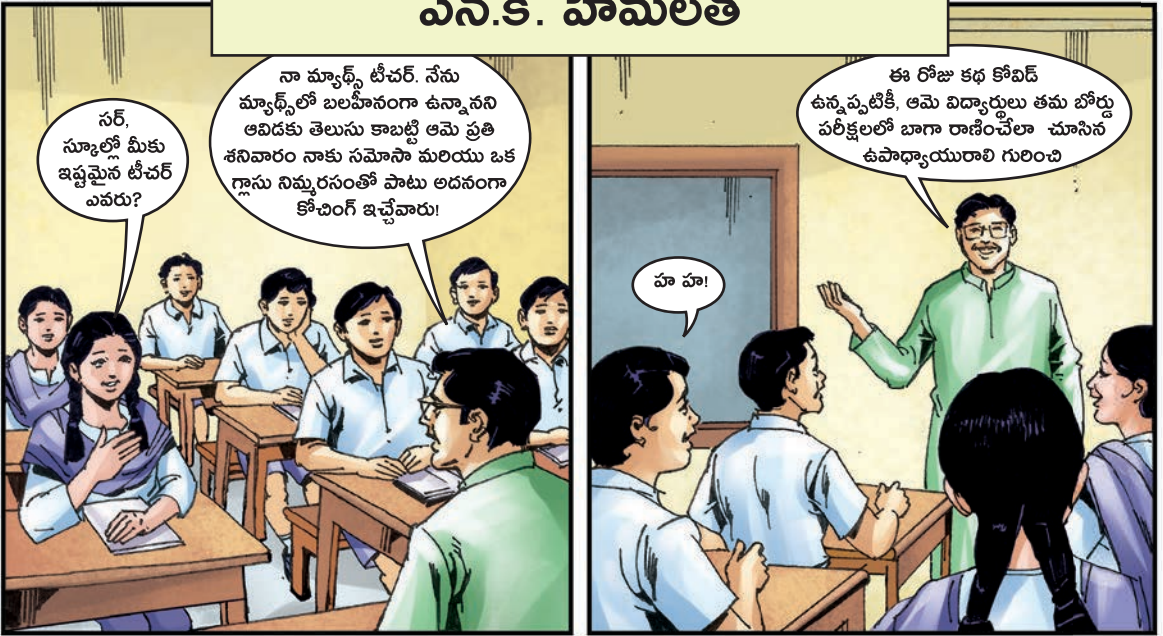
తప్పకుండా
అవ్వచ్చు! నువ్వు
కష్టపడాలి అంతే.

నువ్వు ప్రతిరోజూ
నా కోసం బరువున్న బకెట్ల
నీళ్ళని తీసుకొస్తున్నావు
కదా? నువ్వు చాలా
బలమైన అమ్మాయివి.

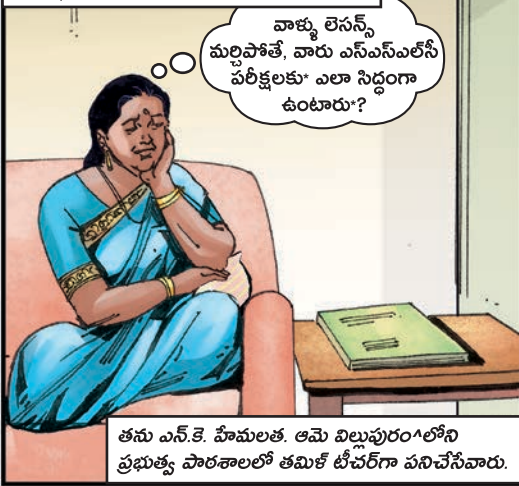
పదేళ్ల మార్టినా భారత ఛాంపియన్ వెయిట్‌లిఫ్టర్
కుంజురాణి దేవిపై ఓ కార్యక్రమాన్ని చూస్తోంది.

ఎన్.కె. హేమలత

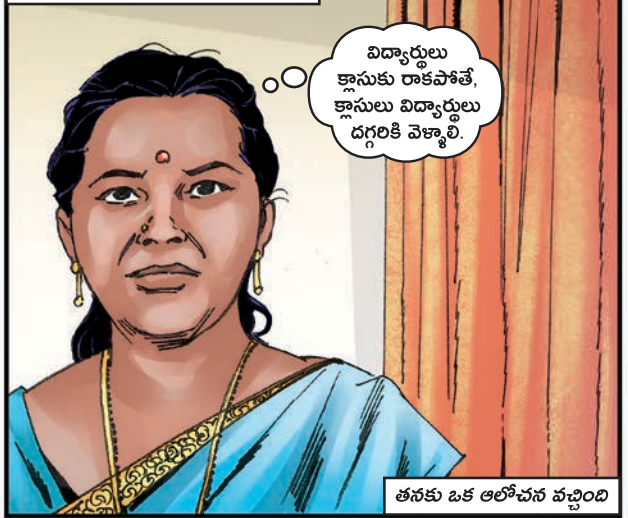

కోవిడ్-19 మహమ్మారి సమయంలో, స్కూల్స్ మూసివేసినప్పుడు, ఒక ఉపాధ్యాయురాలు తన విద్యార్థుల గురించి ఆందోళన చెందింది.

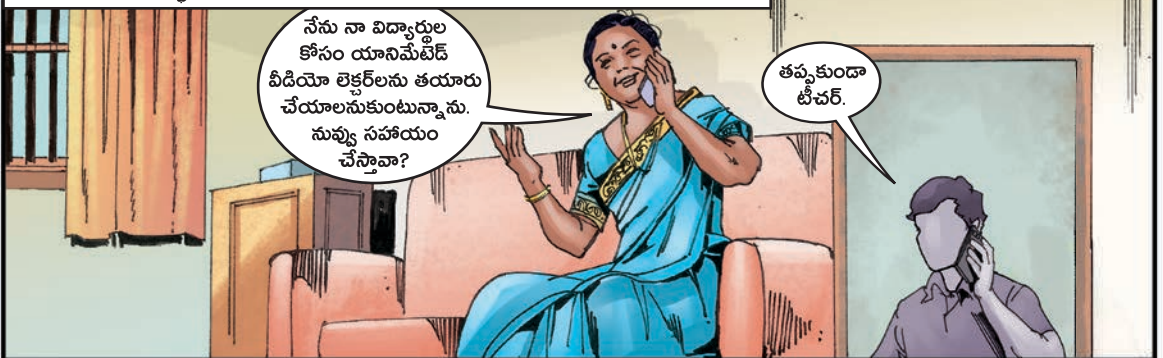
తను ఎన్.కె. హేమలత. ఆమె విల్లుపురం¹లోని ప్రభుత్వ పాఠశాలలో తమిళ టీచర్ గా పనిచేసేవారు.

అధ్యాపకుల కుటుంబం నుంచి వచ్చిన హేమలతకు టీచింగ్ అంటే ఇష్టం.

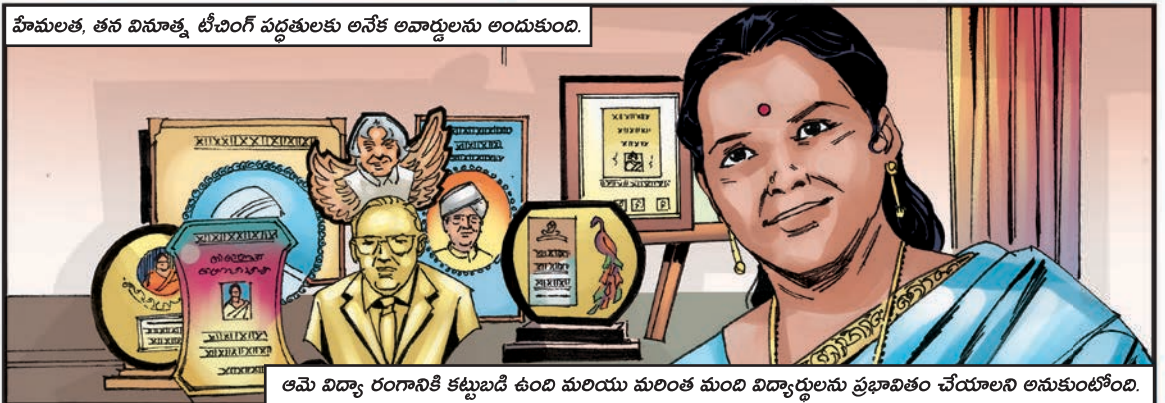
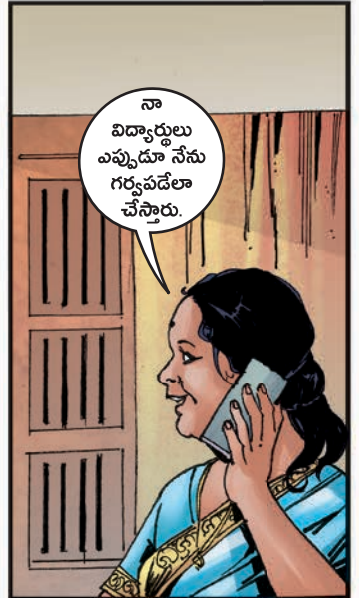
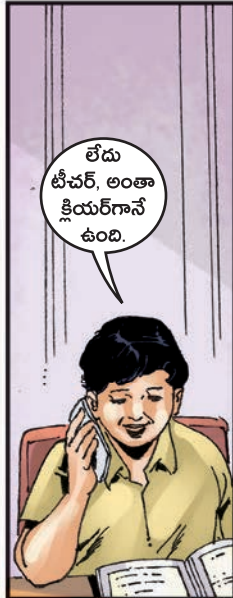
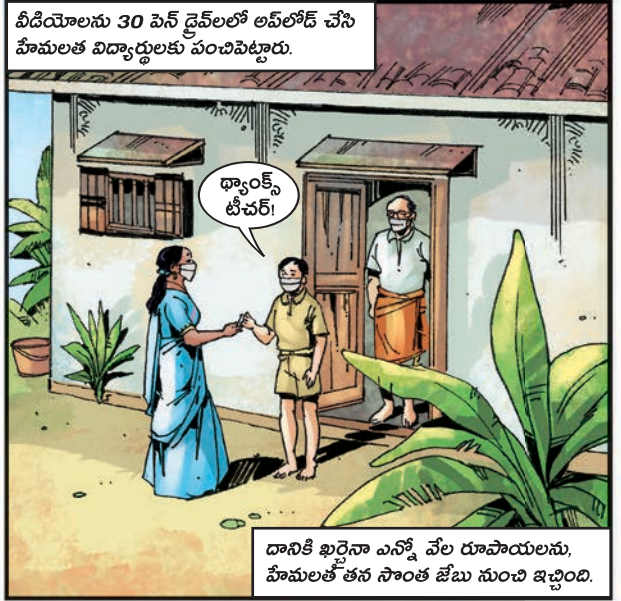
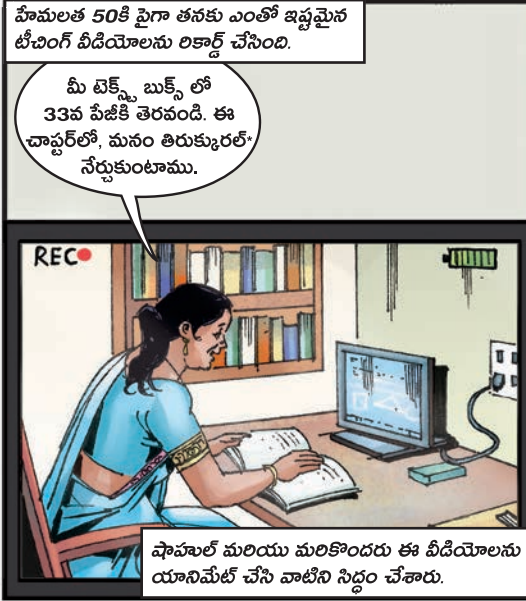
తనకు ఒక ఆలోచన వచ్చింది

ఆమె తన పాత విద్యార్థులలో ఒకరైన, షాహుల్ హమీద్ అనే రోబోటిక్స్ ఇంజనీర్ ను సంప్రదించింది.

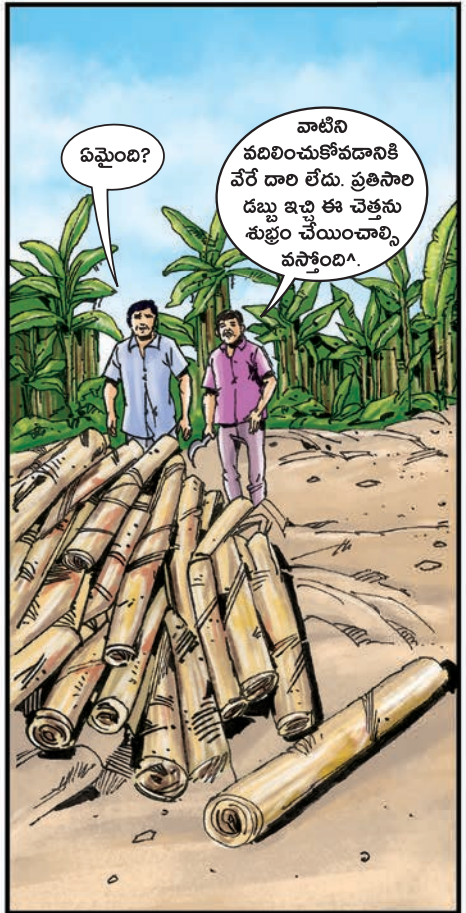
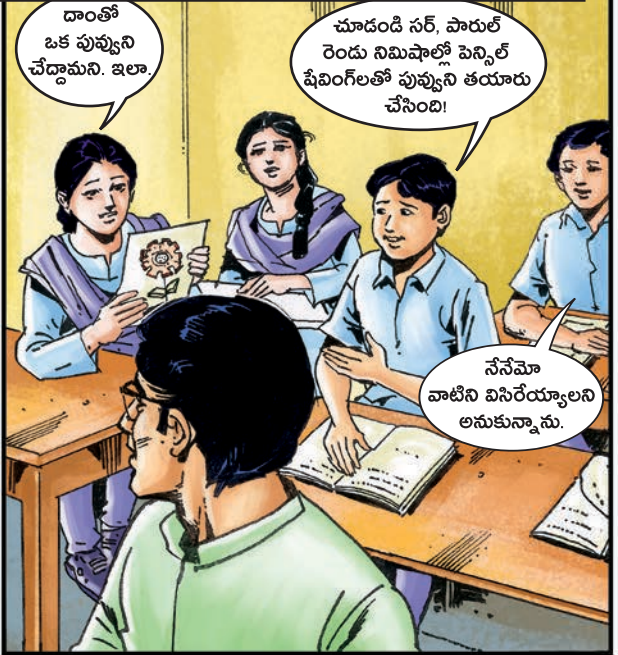

¹సెకందరీ స్కూల్ లీవింగ్ స్ట్రెట్, దీనిని గ్రేడ్ 10 పరీక్షలు అని కూడా అంటారు

²తమిళనాడులోని ఒక జిల్లా

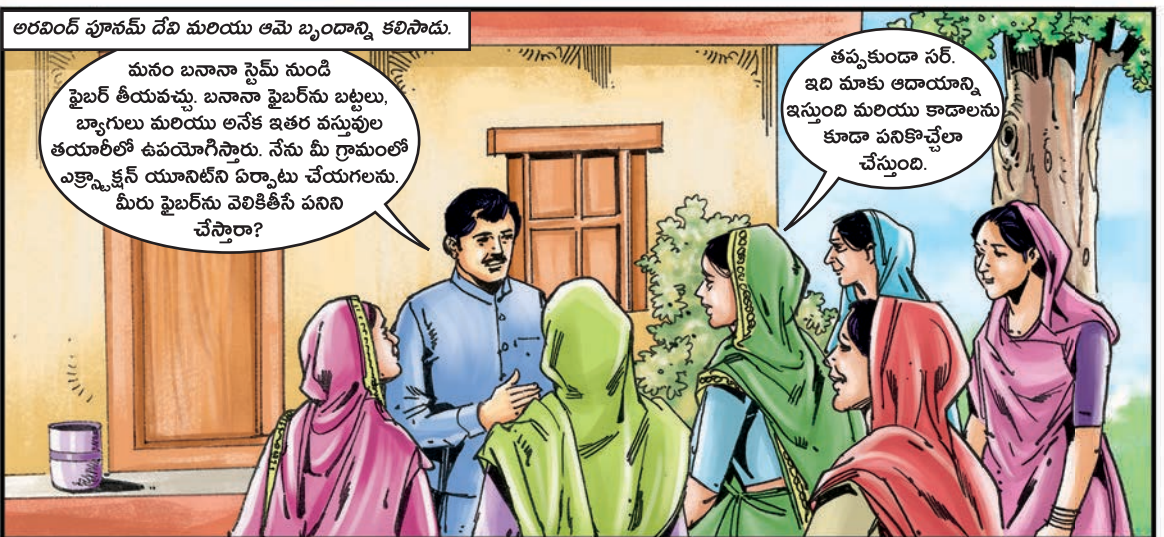
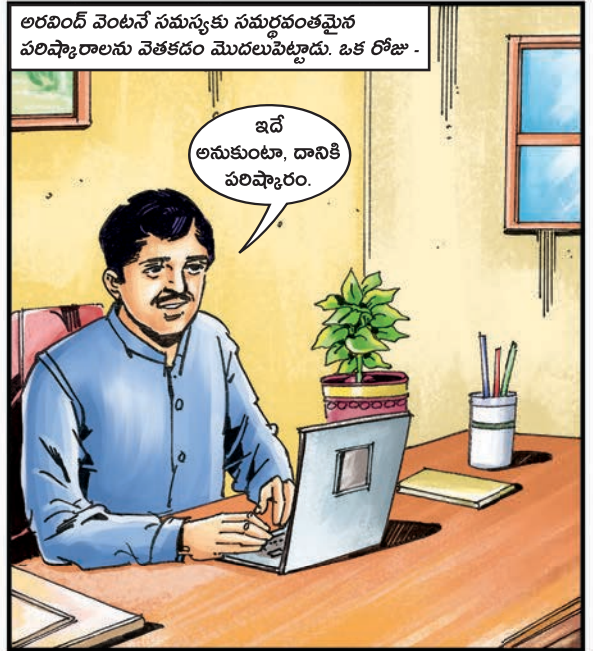
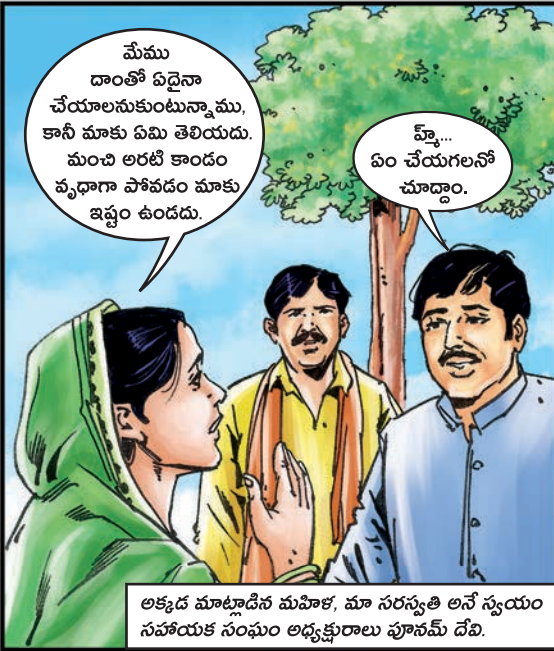
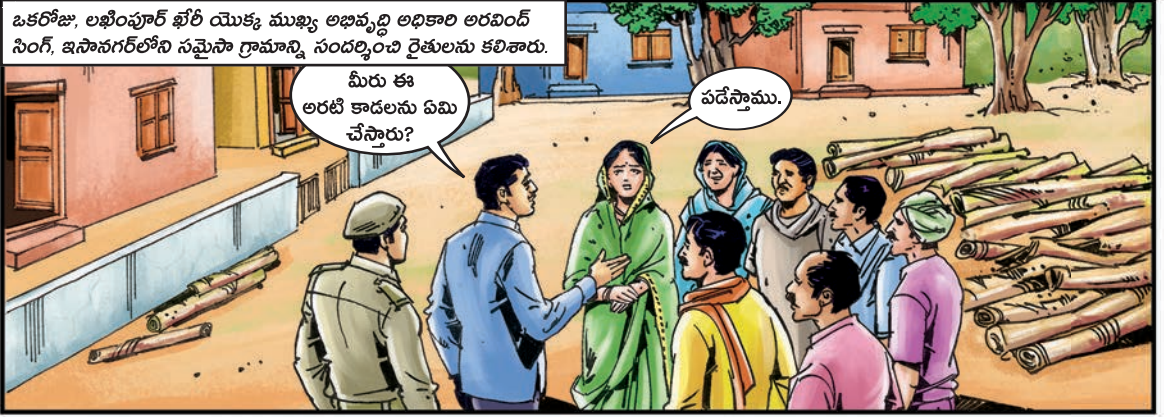

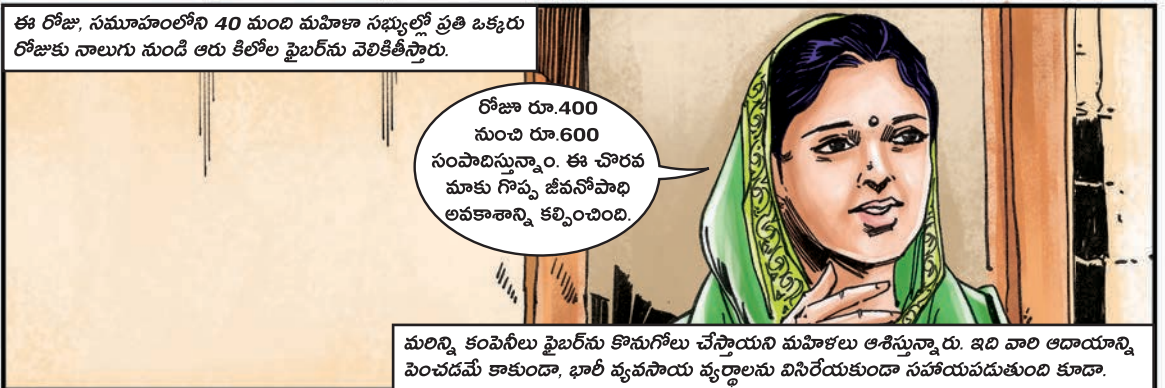
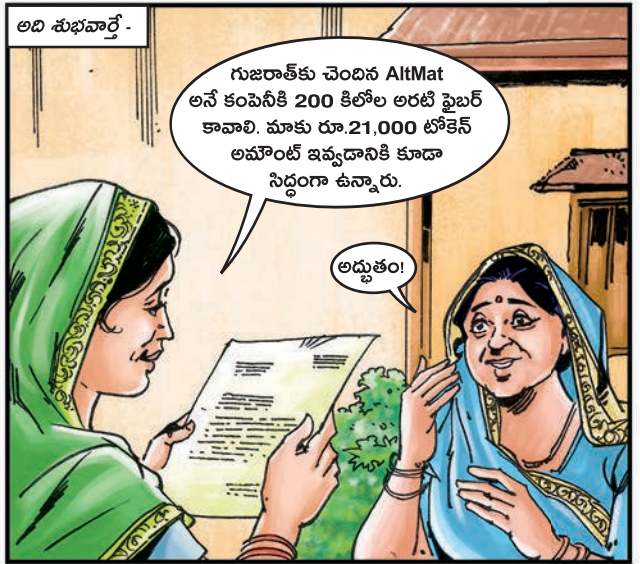
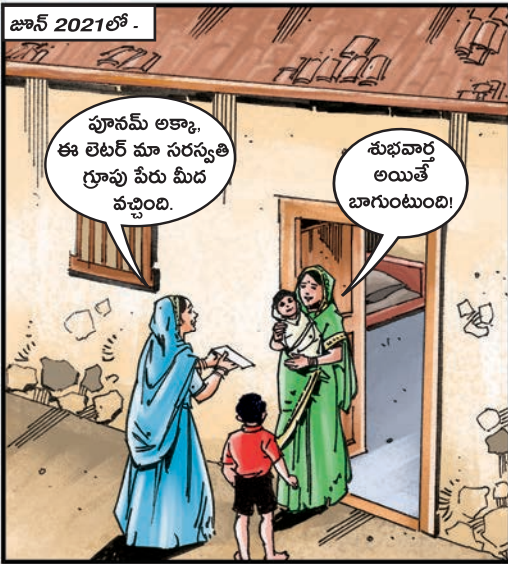
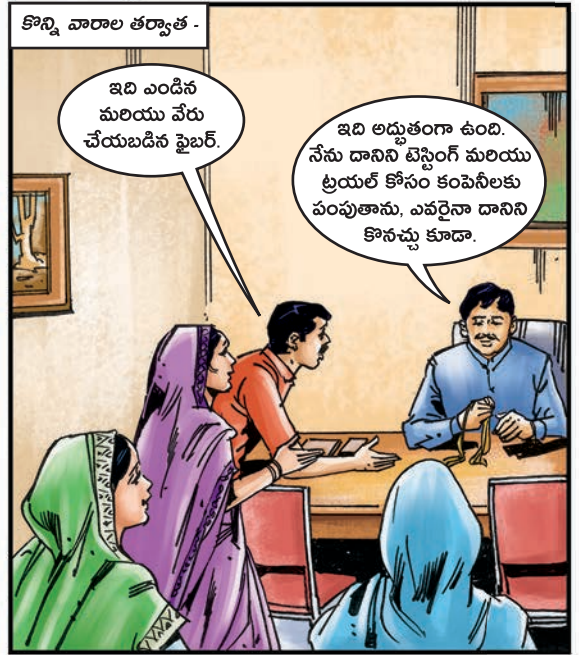
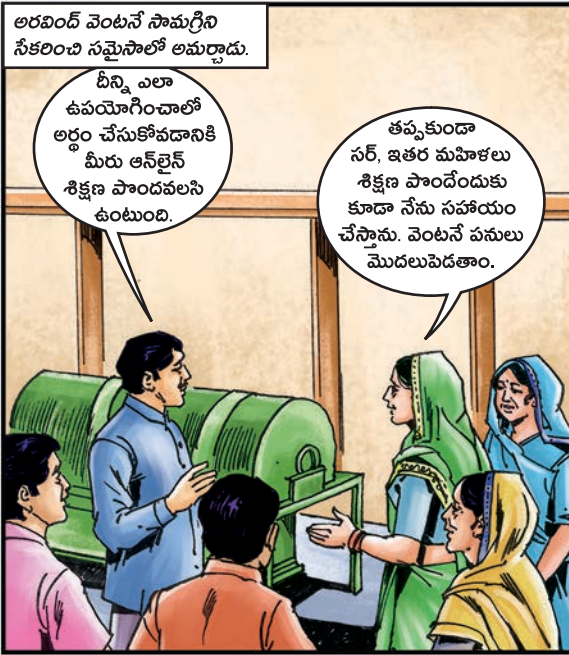
మా సరస్వతి సెల్ఫ్ హెల్ప్ గ్రూప్

*ఉత్తరప్రదేశ్ లోని జిల్లా

ఒక అరటి మొక్క ఒక్కసారి మాత్రమే ఫలిస్తుంది. ఆ తరువాత, కాండం కత్తిరించబడుతుంది మరియు కొత్త రెమ్మలు కొత్త మొక్కగా పెరగగలుగుతాయి.

స్కార్టగావ్

ట్రేక్ టైం అయిపోయింది, పిల్లలందరూ అప్పుడే కూర్చుంటున్నారు.

ఏమైంది శారదా? నువ్వు రోజంతా చాలా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నావ్.

వచ్చే సంవత్సరం మేము మా ఊరికి వెళ్ళపోవాల్సి ఉంటుందని మా అమ్మ చెప్పింది. పార్కులు లేదా ఇంటర్నెట్ లేదా మీరంతా లేని జీవితాన్ని మీరు ఊహించగలరా?

నాయర్ సర్ క్లాసులోకి వచ్చాక -

సర్, శారద వాళ్ళ ఊరికి తిరిగి వెళ్ళవలసి రావచ్చు. కానీ తనకి వెళ్ళాలని లేదు.

అవును సర్, అక్కడ తనకి చాలా బోర్ కొడుతుంది.

శారద వెళ్ళకూడదనే నేను కోరుకుంటున్నాను, కానీ ఇండియాలో గ్రామాల కూడా ఆధునికంగా మారుతున్నాయి. ఇద్దరు యువకులు, యోగేష్ సాహు మరియు రజనీష్ బాజ్పాయ్, భారతదేశంలోని గ్రామాలను మార్చే లక్ష్యంతో ఉన్నారు పైగా గొప్ప పనిని చేస్తున్నారు.

2015లో ప్రధాని నరేంద్ర మోదీ శాన్ జోన్¹ని సందర్శించి ఎస్పిపీ సెంటర్²లో ప్రసంగించారు.

ఈ 'బ్రెయిన్ డ్రెయిన్'ను అరికట్టాలంటే ఏదో ఒకటి చేయాలని ప్రజలు అంటున్నారు. ఈ 'బ్రెయిన్ డ్రెయిన్' కూడా 'బ్రెయిన్ గెయిన్'గా మారవచ్చు.

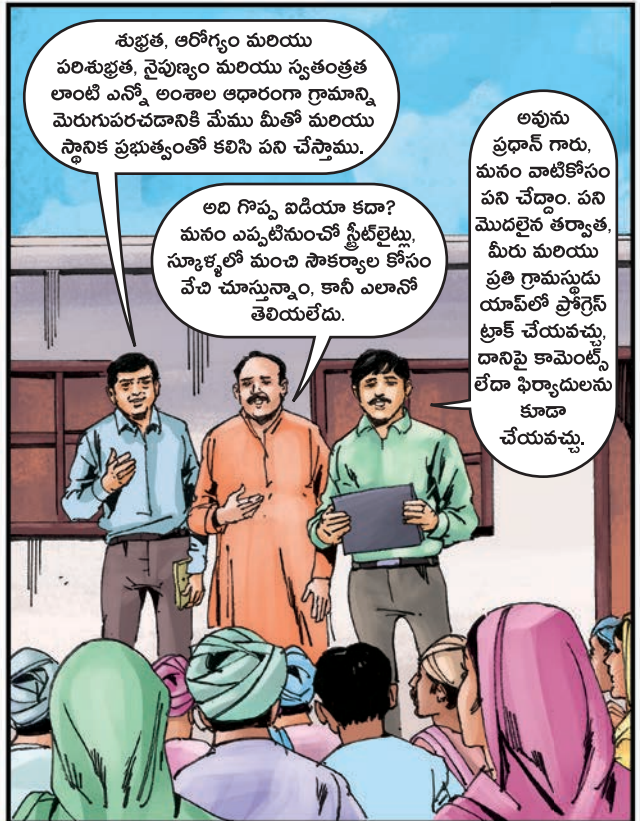
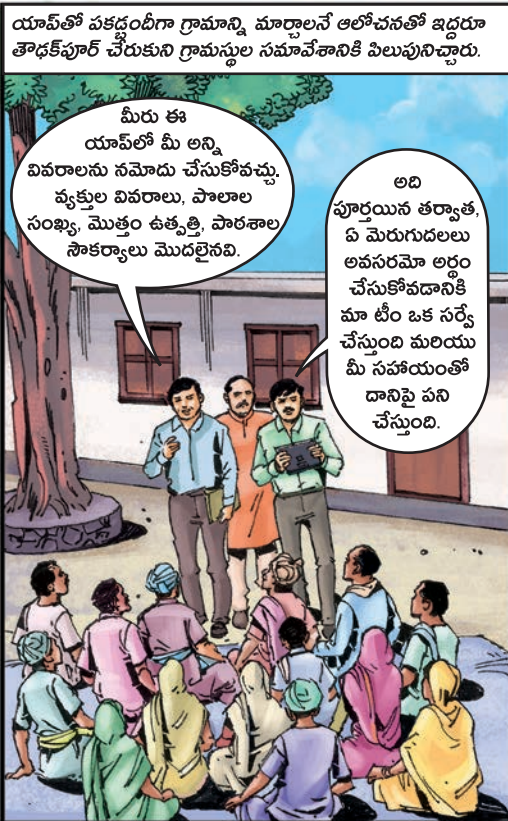
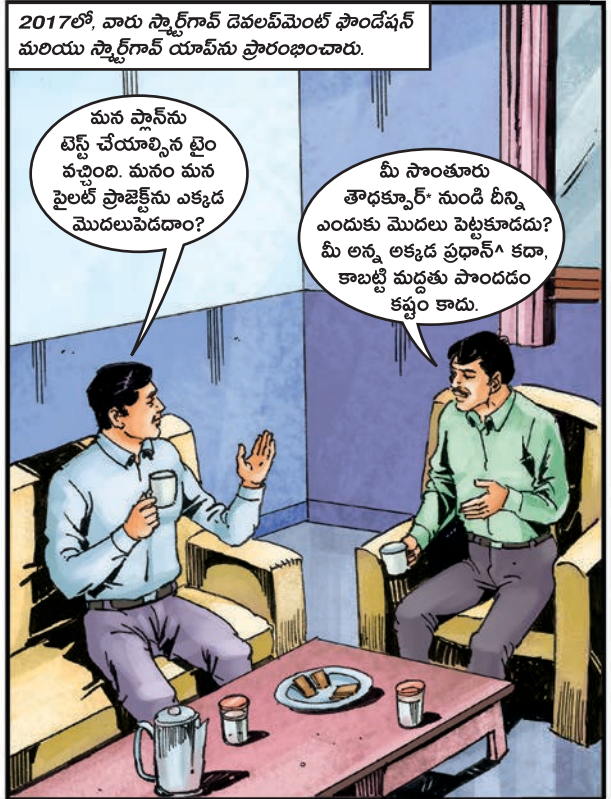
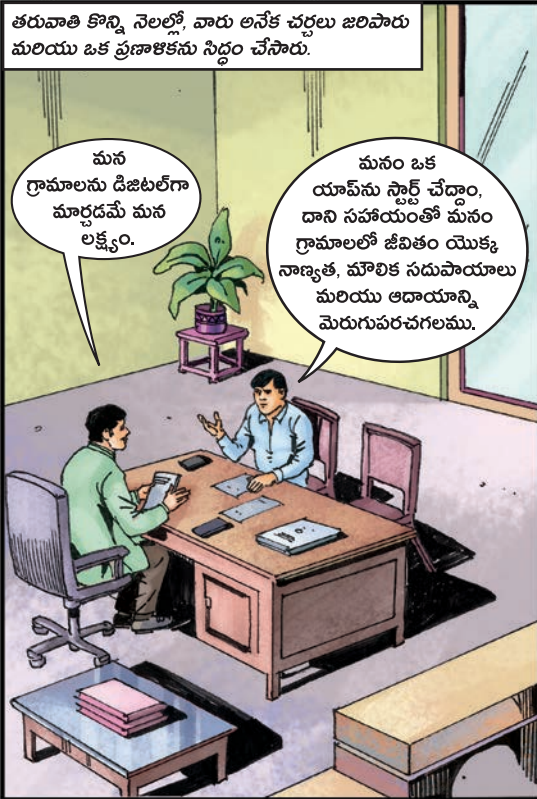
బ్రెయిన్ డ్రెయిన్ నుంచి బ్రెయిన్ గెయిన్ - ఒక ఆసక్తికరమైన ఆలోచన. దేశ పురోగతికి తోడ్పడడం ద్వారా భారతదేశానికి సంబంధించిన బ్రెయిన్ గైన్ నేను కూడా భాగం కాగలను.

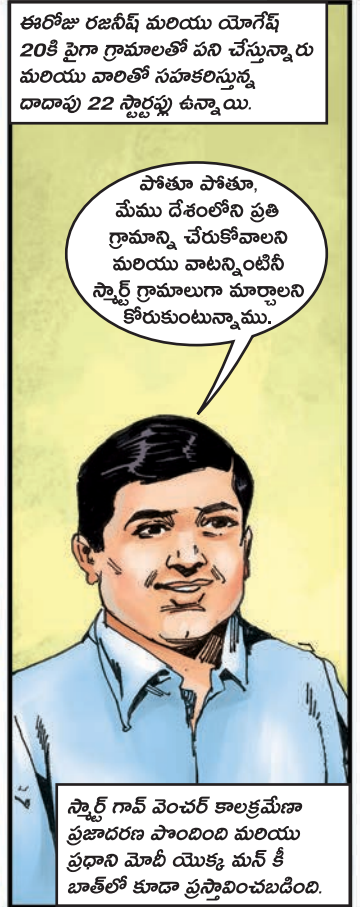
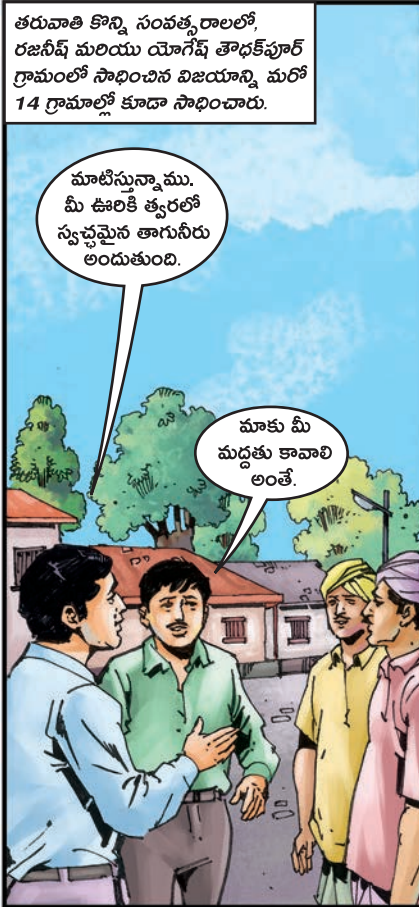
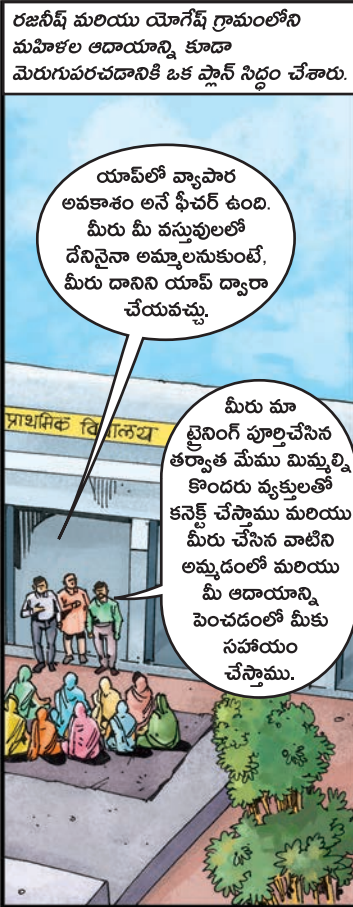
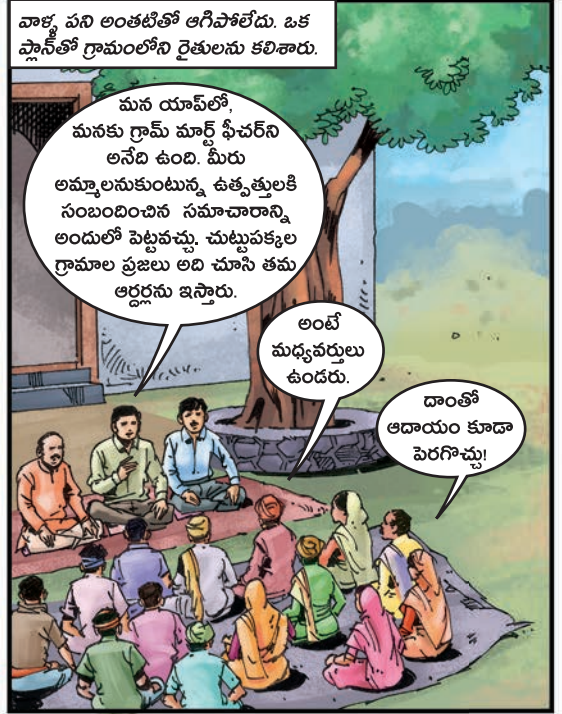
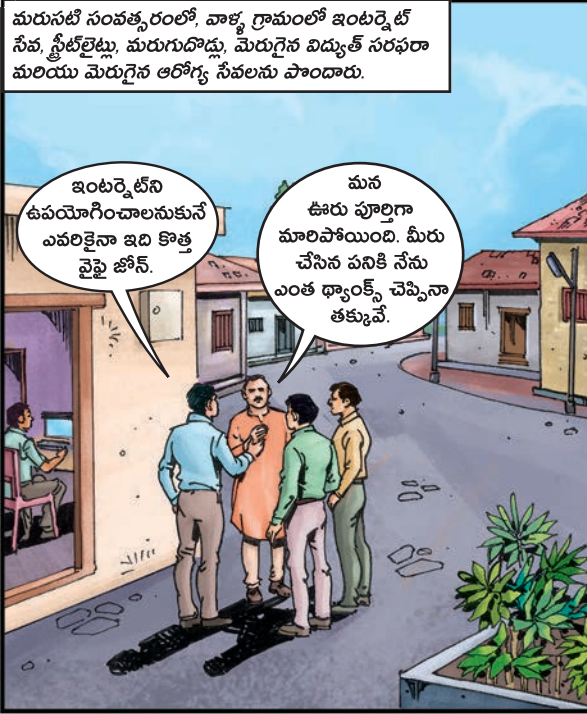
ప్రధాని మాటలతో స్ఫూర్తి పొందిన వ్యక్తి రజనీష్ బాజ్పాయ్, సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనీర్.

కొన్ని రోజుల తర్వాత, రజనీష్ తన కాలేజీ స్నేహితుడు మరియు ముంబైకి చెందిన పారిశ్రామికవేత్త యోగేష్ సాహుకు ఫోన్ చేశాడు.

కాలేజీలో ఉన్నప్పుడు మనం మన గ్రామాల కోసం ఏదైనా చేయాలని మాట్లాడుకునేవాళ్ళం. నా మనసులో ఒక ప్రాజెక్ట్ ఉంది. నువ్వు నాతో పని చేయాలనుకుంటున్నావా?

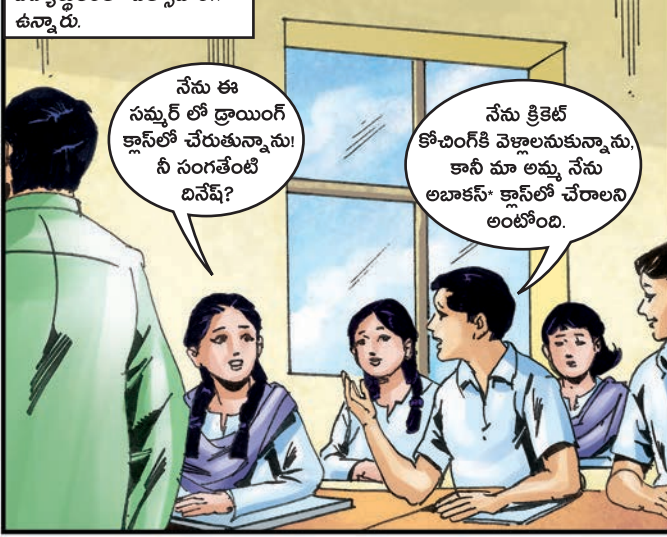
తప్పకుండా.

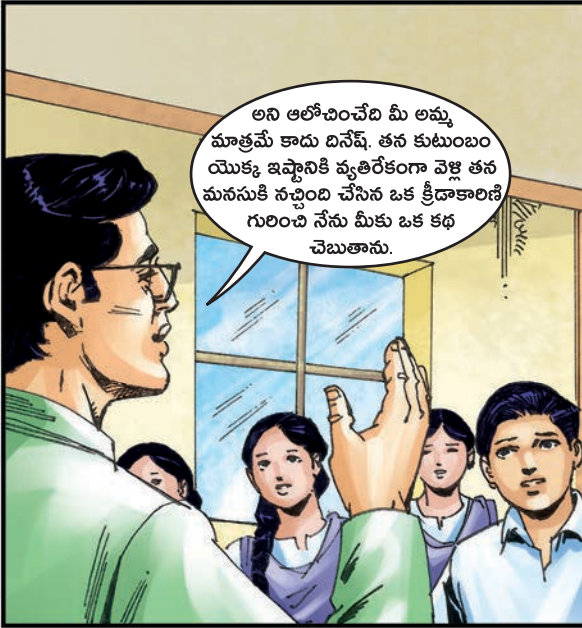
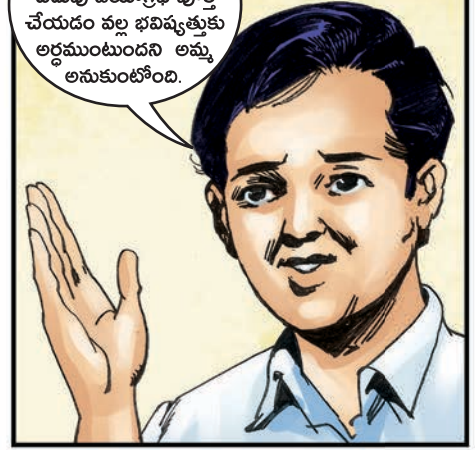

సోనాలి హెల్త్

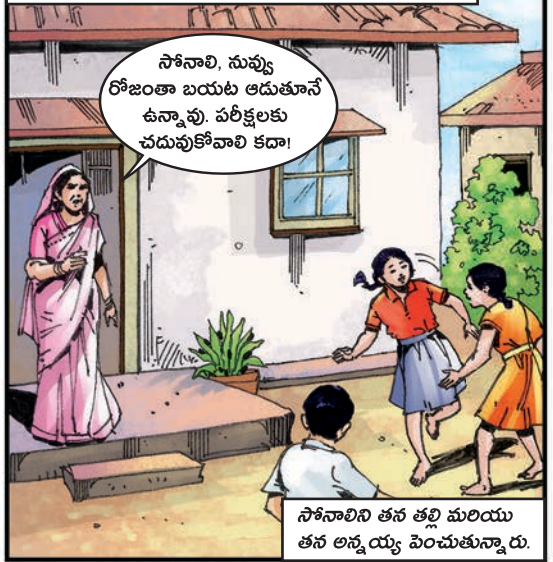
వేసవి సెలవులు దగ్గరవడంతో విద్యార్థులంతా ఉత్సాహంగా ఉన్నారు.

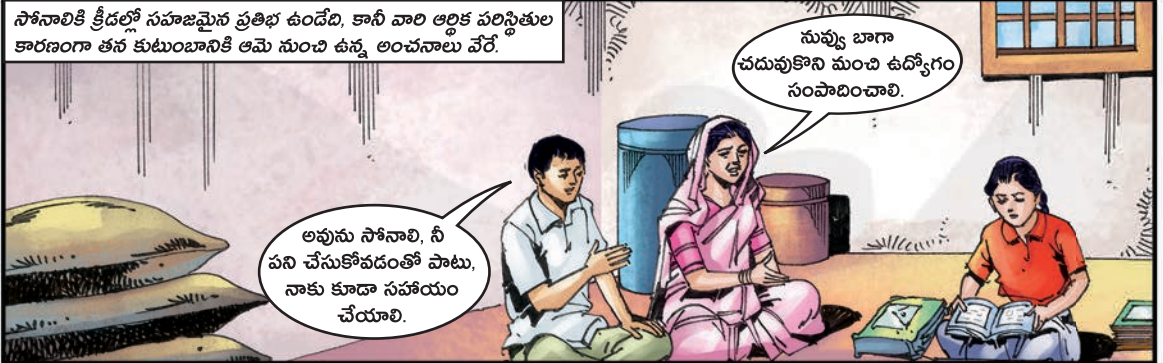
నాకు మ్యాథ్స్ ఇష్టం ఉండదు, కానీ అటల్ కంటే చదువు జయోగ్రఫీ పూర్తి చేయడం వల్ల భవిష్యత్తుకు అర్థమవుతుందని అమ్మ అనుకుంటోంది.

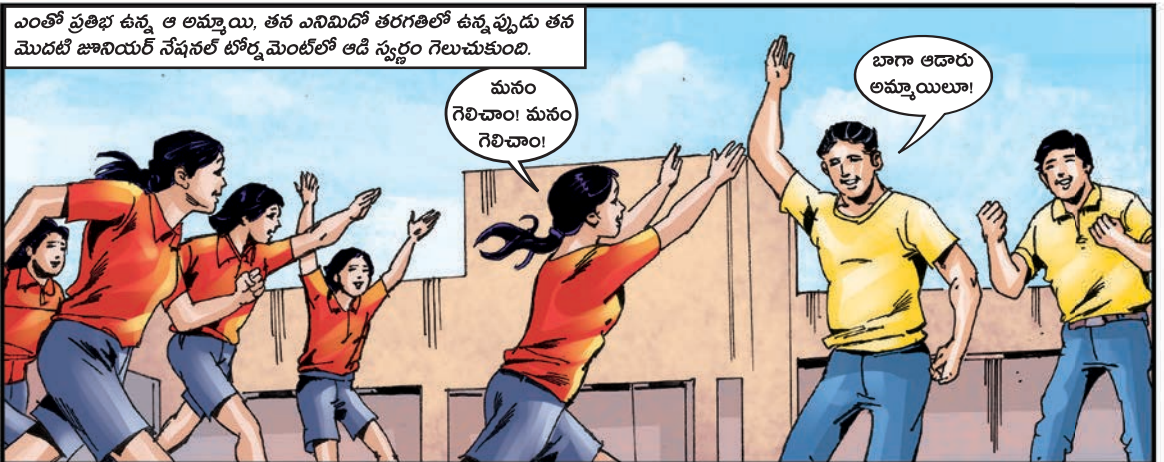
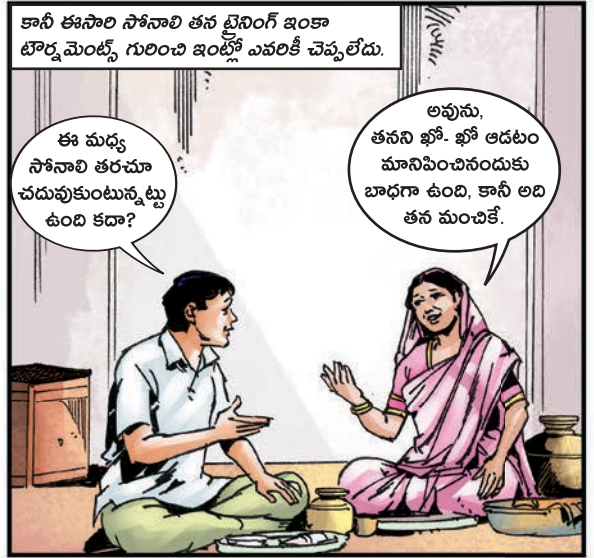
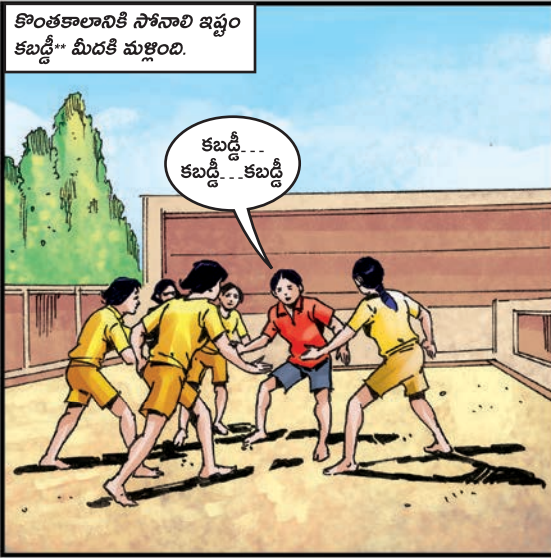
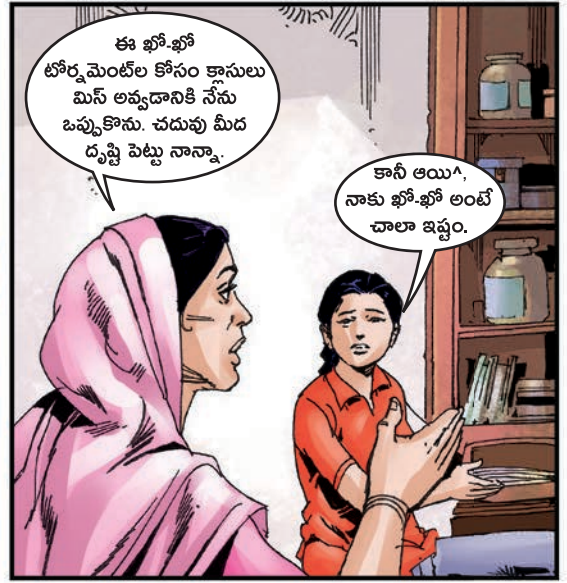
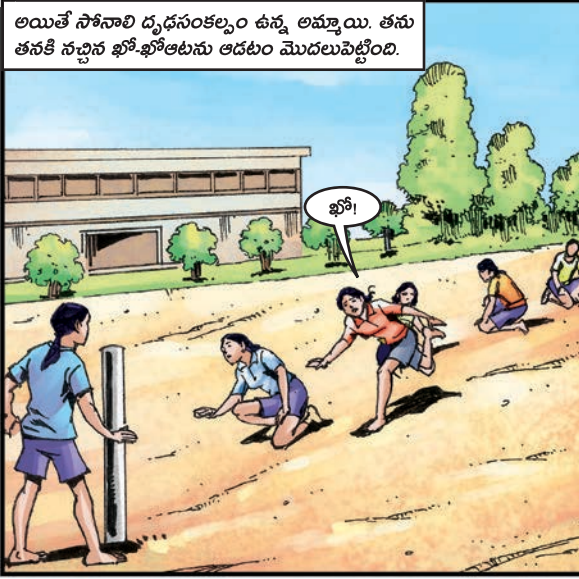
సోనాలి హెల్త్ మహారాష్ట్రలోని సతారా గ్రామీణ ప్రాంతంలో వుట్టింది. ఆమె చిన్నతనంలోనే తండ్రి చనిపోయాడు.

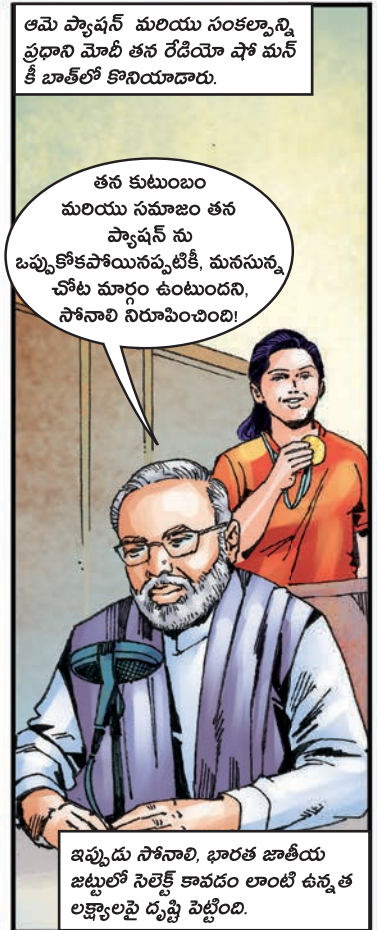
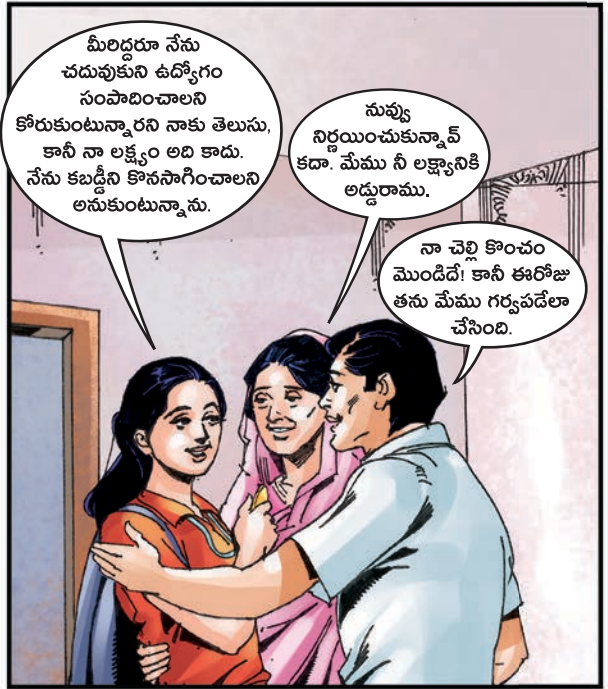
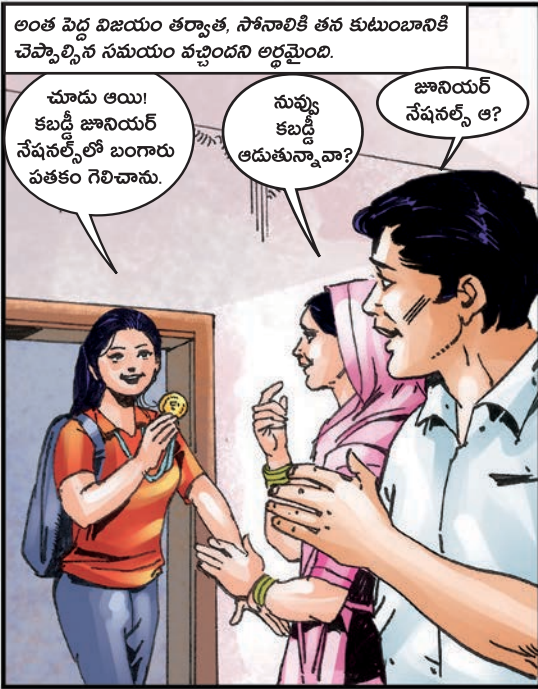
సోనాలికి క్రీడల్లో సహజమైన ప్రతిభ ఉండేది, కానీ వారి ఆర్థిక పరిస్థితుల కారణంగా తన కుటుంబానికి ఆమె నుంచి ఉన్న అంచనాలు వేరే.

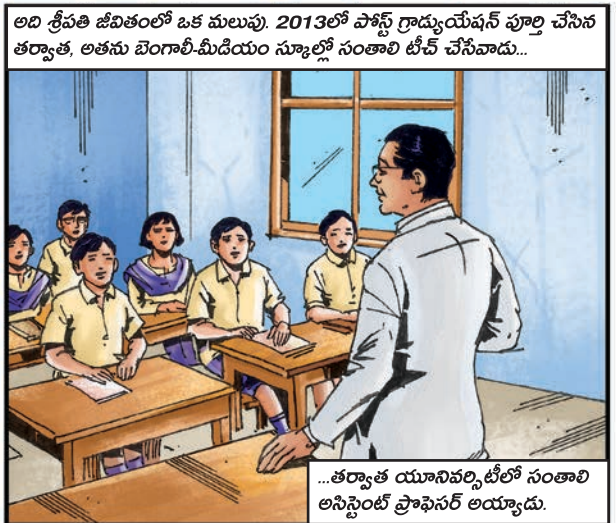
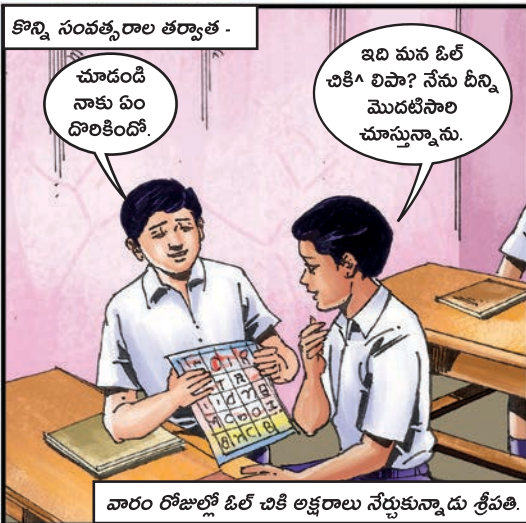
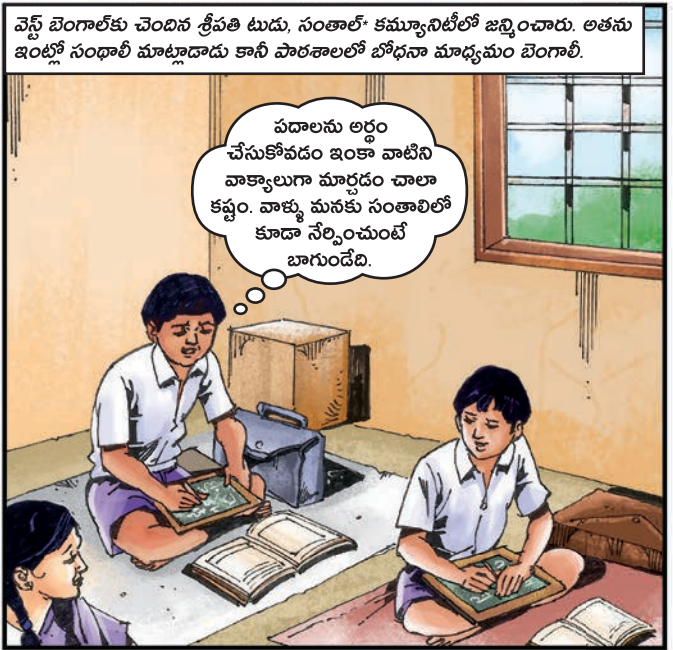
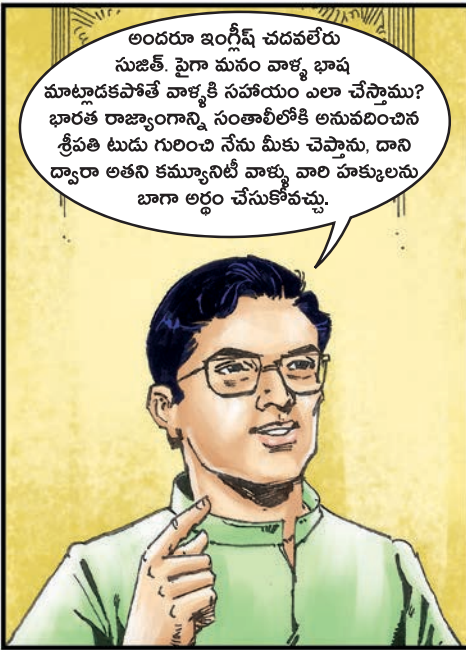
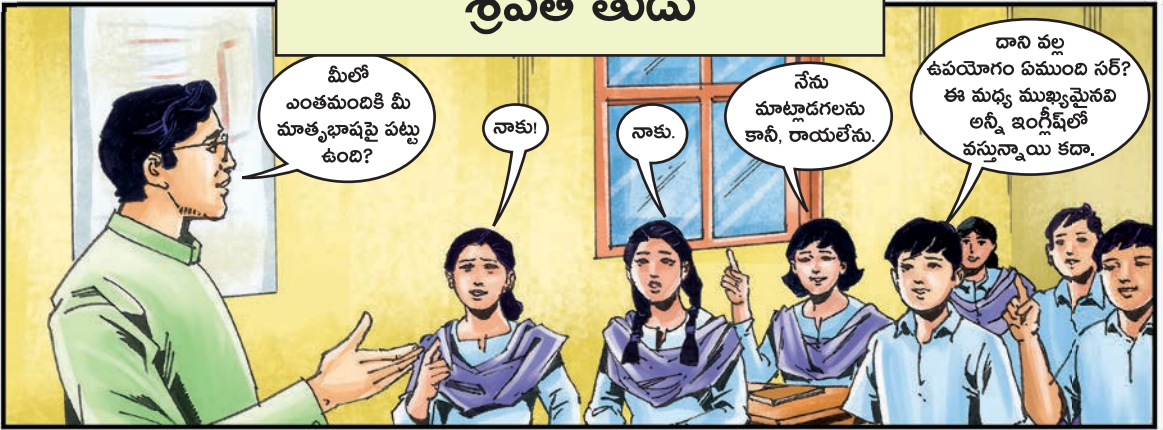
*కష్టకరమైన లెక్కలను త్వరగా చేయడానికి ఉపయోగపడే పరికరం

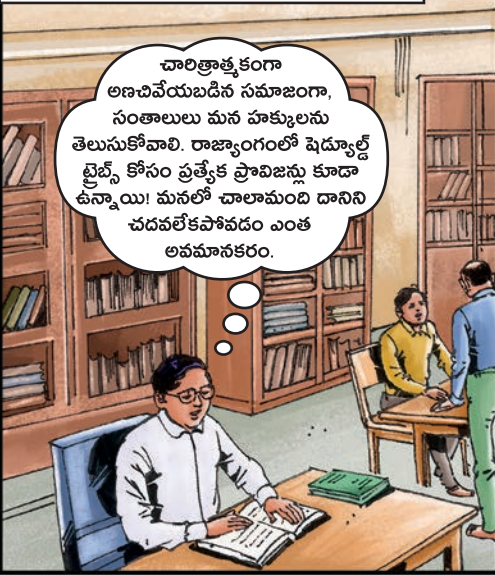
*కూర్చోని ఉండే చేసర్లు మరియు పరిగెత్తే డిఫెండర్లతో ఆడే ఒక సాంప్రదాయ భారతీయ ఆట

శ్రీపతి తుడు

శ్రీపతి భారత రాజ్యాంగం గురించి విన్నాడు, కానీ ఇప్పుడు అతను దానిని ఆంగ్లంలో చదవవలసి వచ్చింది.

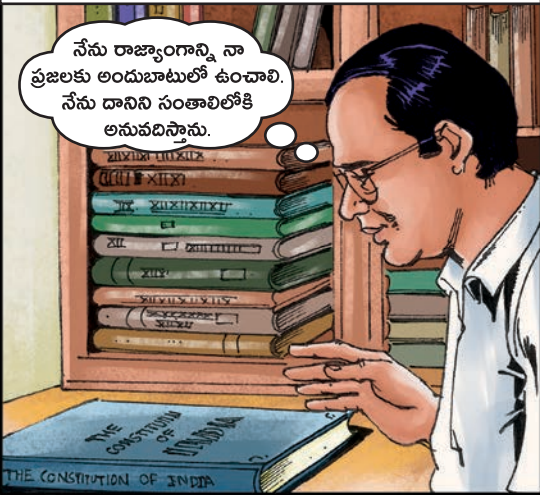
చారిత్రాత్మకంగా అణచివేయబడిన సమాజంగా, సంతాలు మన హక్కులను తెలుసుకోవాలి. రాజ్యాంగంలో షెడ్యూల్డ్ ట్రైబ్స్ కోసం ప్రత్యేక ప్రావిజన్లు కూడా ఉన్నాయి! మనలో చాలామంది దానిని చదవలేకపోవడం ఎంత అవమానకరం.

2003లో, సంతాలి అధికారిక భాషగా గుర్తింపు పొందింది. ప్రభుత్వ పాఠశాలల్లో దీన్ని నేర్పించడం మొదలుపెట్టారు, సంతాలి పాఠ్యపుస్తకాలకు నెమ్మదిగా డిమాండ్ ఏర్పడింది.

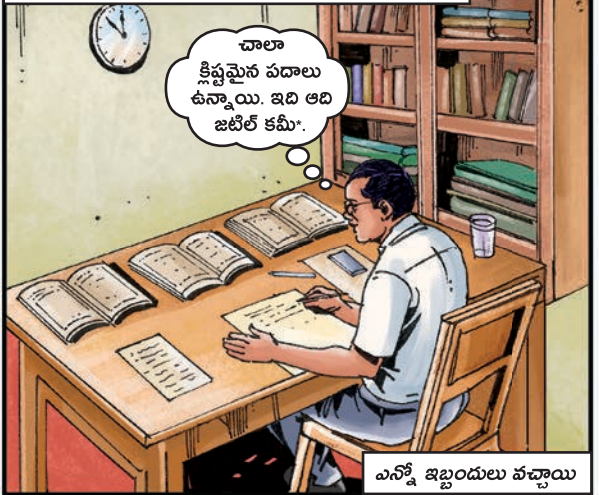
ఇప్పటికే ఉన్న పాఠ్యపుస్తకాలను సంతాలిలోకి అనువదించడానికి నియమించబడిన విద్యావేత్తలలో శ్రీపతి ఒకరు.

2019లో, ఎన్నో సంవత్సరాలు సంతాలి టీచ్ చేసి, అనువాదంలో ప్రావిజ్యం సంపాదించిన తర్వాత, అతను తన మనస్సులో ఎప్పటినుంచో ఉన్న ప్రాజెక్ట్ గురించి ఆలోచించడం మొదలుపెట్టాడు.

నేను రాజ్యాంగాన్ని నా ప్రజలకు అందుబాటులో ఉంచాలి. నేను దానిని సంతాలిలోకి అనువదిస్తాను.

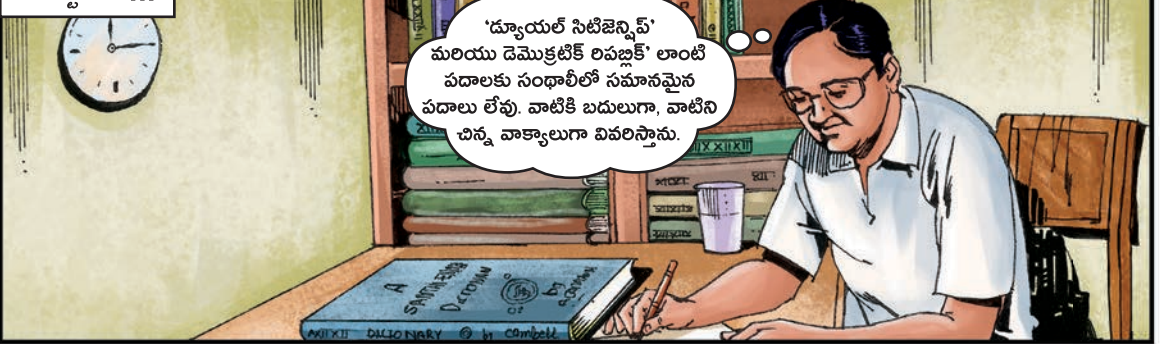
కొంతకాలానికి, COVID-19 లాక్డౌన్ అతనికి దాన్ని మొదలుపెట్టే అవకాశం ఇచ్చింది. అతను రాజ్యాంగం యొక్క ఇంగ్లీష్, హిందీ మరియు బెంగాలీ వర్షన్లను చదివాడు.

చాలా కిష్టమైన పదాలు ఉన్నాయి. ఇది ఆది జటిల్ కమ్.

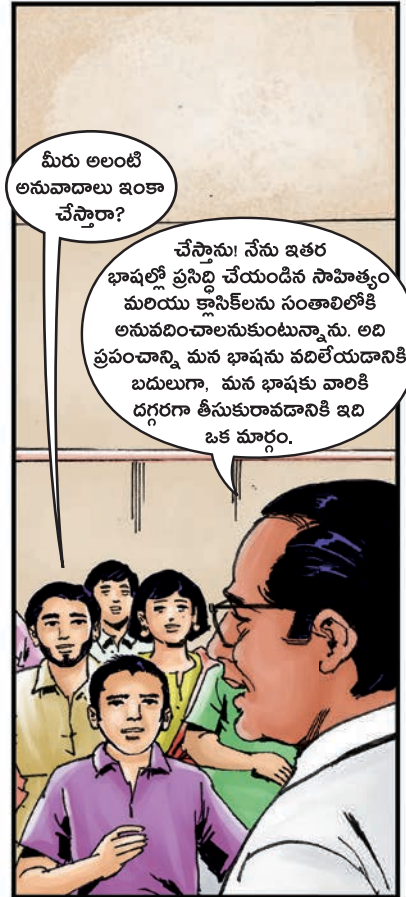
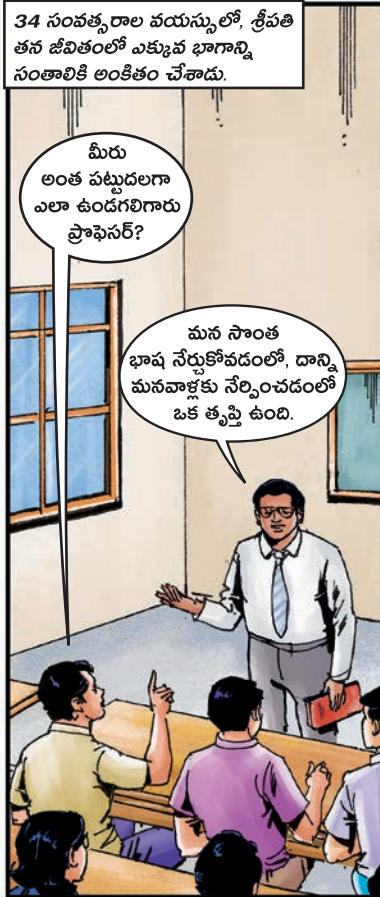
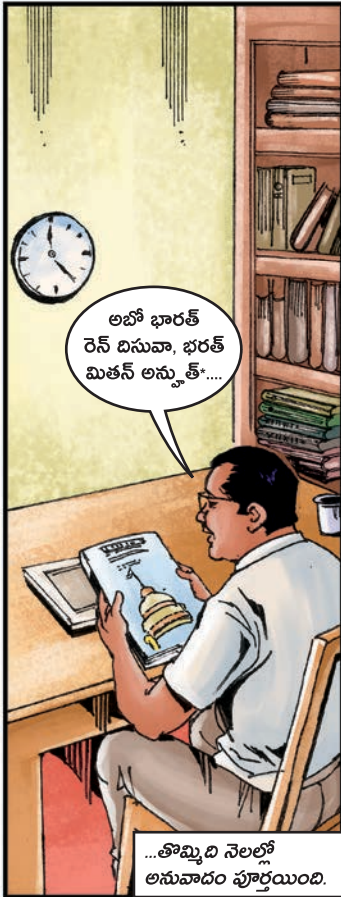
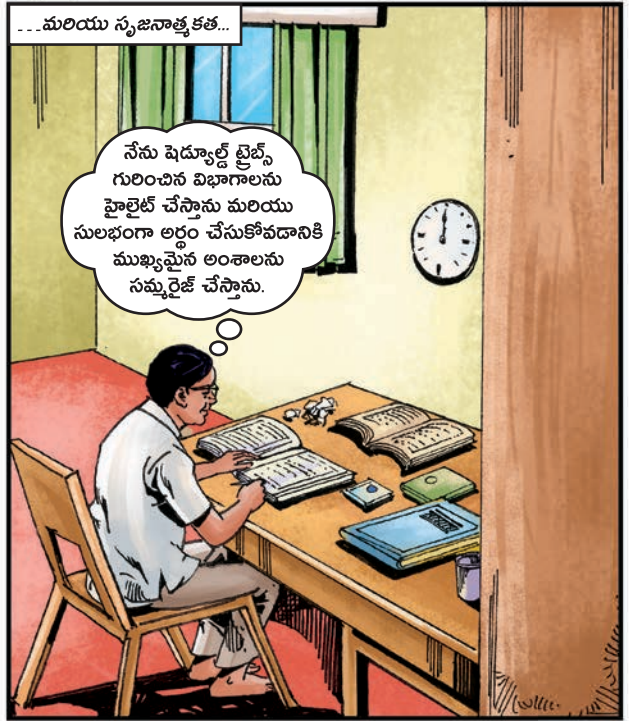
ఎన్నో ఇబ్బందులు వచ్చాయి

కానీ పట్టుదలతో...

'డ్యూయల్ సిటిజెన్షిప్' మరియు డెమోక్రటిక్ రిపబ్లిక్ లాంటి పదాలకు సంధానీలో సమానమైన పదాలు లేవు. వాటికి బదులుగా, వాటిని చిన్న వాక్యాలుగా వివరిస్తాను.

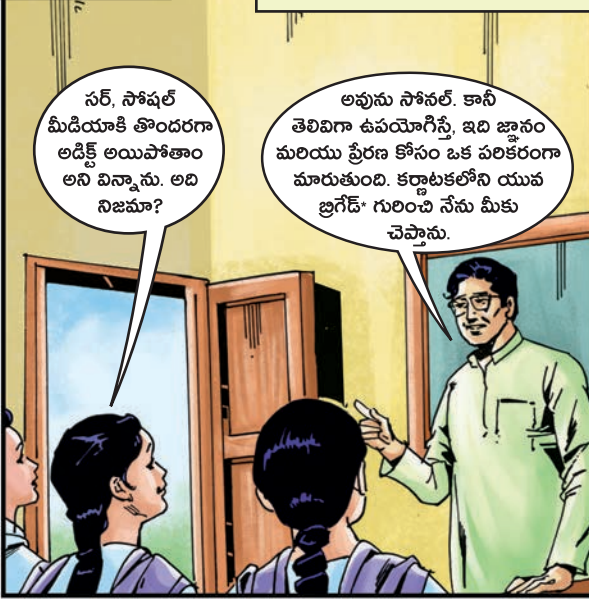
*చాలా కిష్టమైన పని

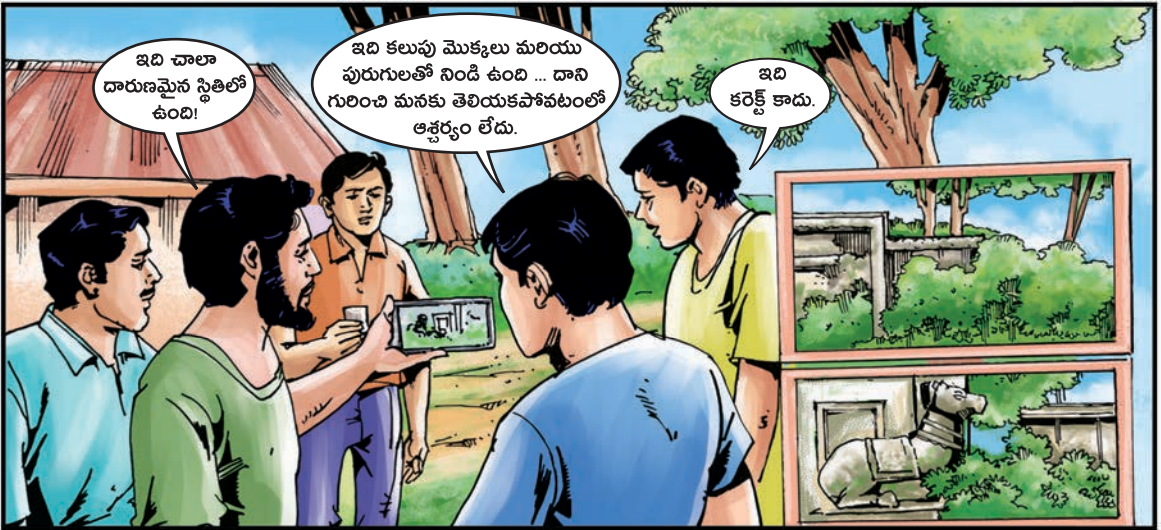
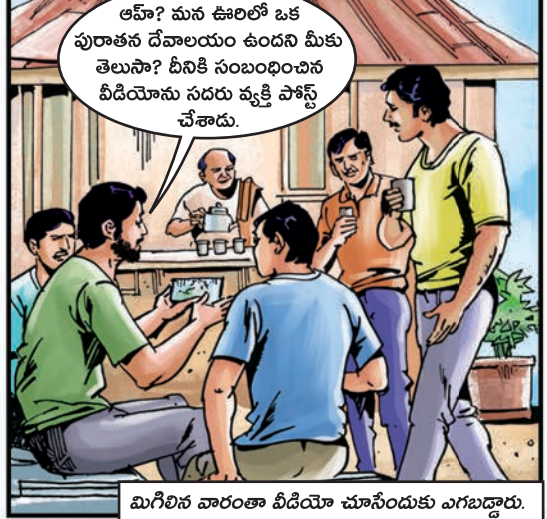
“భారత ప్రజలైన మనం, ఏర్పాటు చేయాలని గంభీరంగా నిర్ణయించుకున్నాము....” ఇది ప్రవేశికలోని మొదటి వాక్యం.

యువ బ్రగేడ్

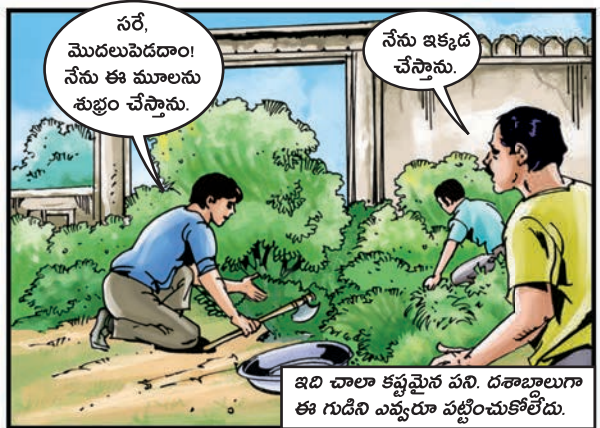
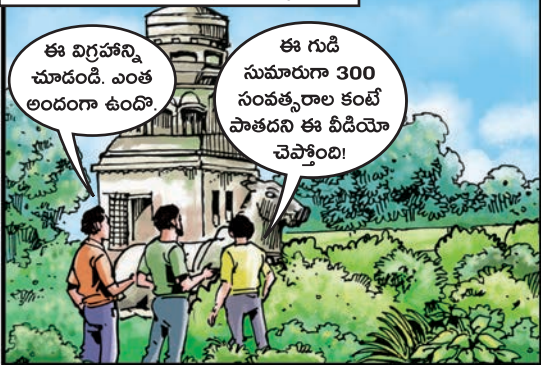
ఒకరోజు క్లాసులో -

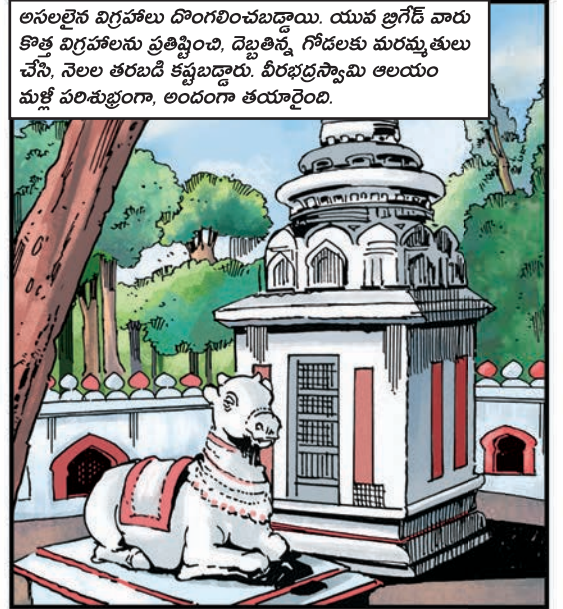
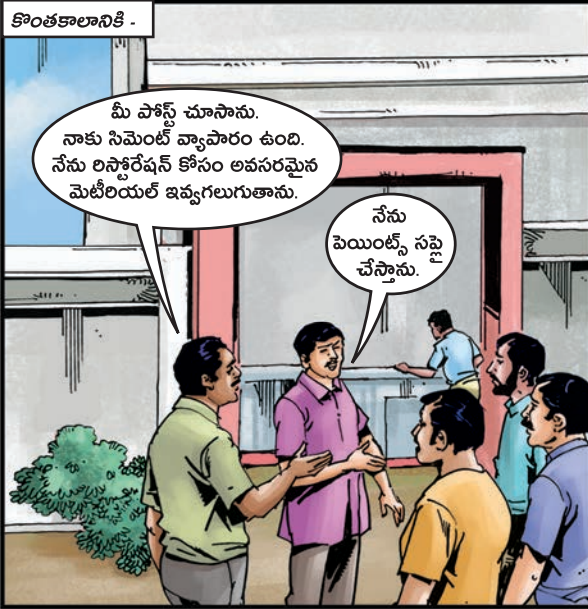
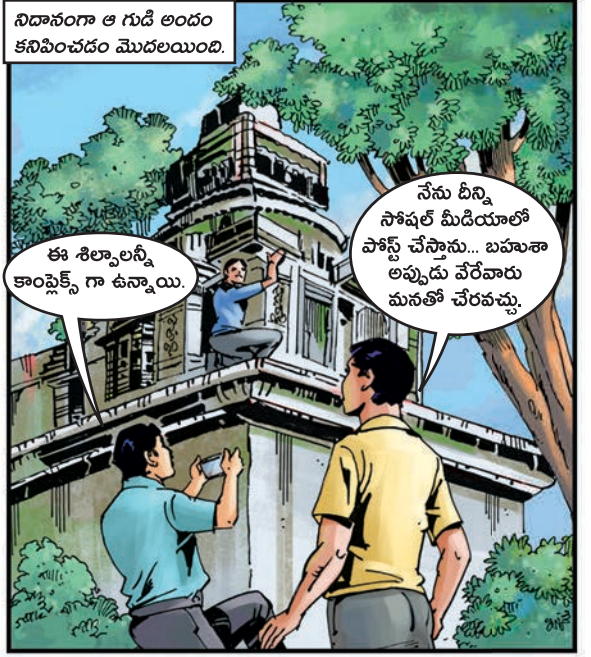

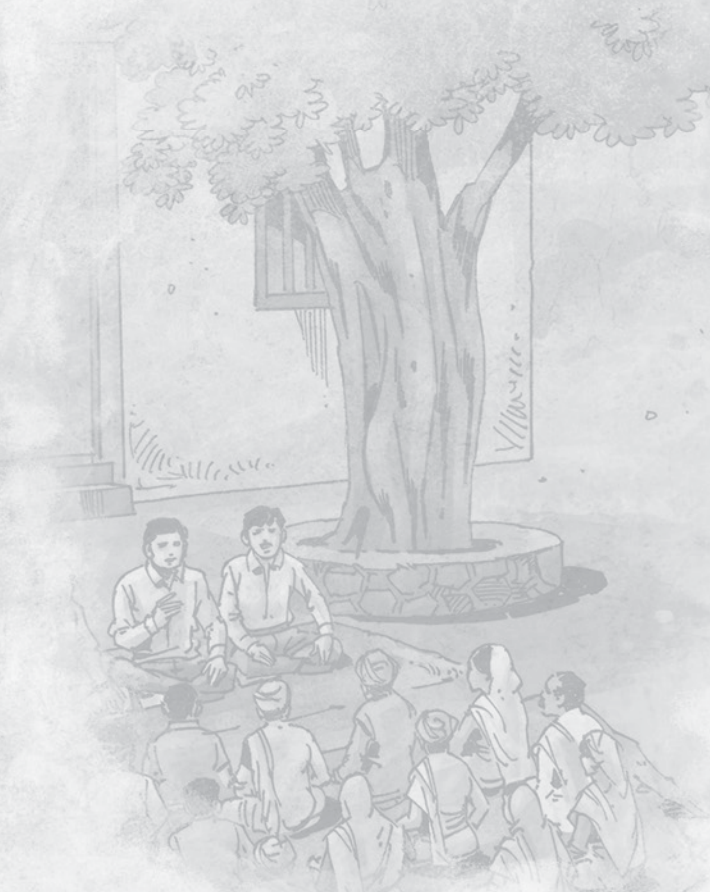
2020 మొదట్లో, కర్ణాటకలోని శ్రీరంగపట్నం దగ్గరలోని గంజాం గ్రామంలో, కొంతమంది యువకులు తమ ఫోన్లను స్క్రీన్స్ చేస్తున్నారు.

యువకులందరూ యువ బ్రగేడ్ అనే గ్రూపులో సభ్యులు. వెంటనే ఆ గుడి దగ్గరికి వెళ్ళారు.

మన్ కీ బాత్

వాలీ. 11

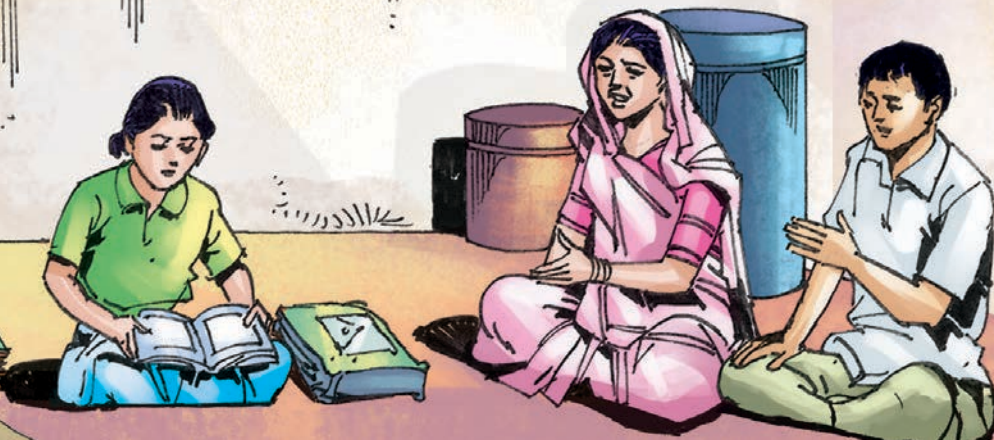
ప్రధాని మోదీ రేడియో కార్యక్రమం ఆధారంగా రూపొందించిన మన్ కీ బాత్ పదకొండవ సంపుటం, మనసుంటే మార్గం ఉంటుందని నిరూపిస్తోంది.

దైతారీ నాయక్ ఒక గ్రామంలో ఉండేవాడు, అక్కడ భూమి ఎండిపోయి, పంటలు నాశనమవుతున్నాయి, మరియు కొండల వెనుక నుండి నీటి ప్రవాహం ఎప్పుడూ వినబడుతుంది కానీ ఎప్పుడూ కనపడలేదు. ఒక అదృష్టకరమైన ఉదయం, అతను ఇనుప కడ్డీ, గొడ్డలి మరియు చరిత్ర సృష్టించాలనే సంకల్పంతో బయలుదేరాడు. ఏళ్ల తరబడి శ్రమించి, జీవధారతో నిండిన కాలువ ఈ సంకల్పానికి నిదర్శనంగా నిలుస్తోంది.

సోనాలి హెల్వి, తనని తొక్కేస్తున్న పేదరికం అనే బరువులో, ఎన్నో కలలతో జన్మించింది. రిపోర్ట్ కార్డులు మరియు ప్రవేశ పరీక్షలే విజయానికి ఏకైక మార్గంగా భావించే కుటుంబం, కబడ్డీపై ఆమె ఆసక్తిని నిరుత్సాహపరిచింది. కానీ సోనాలి సంకల్పం బలంగా ఉన్నది. కొన్నేళ్లలో అది ఆమెకు ఎన్ని మ్యాచ్లు ఆడిందో, అన్నే పతకాలు తీసుకొచ్చింది, అనుమానంతో ఉన్న వాళ్లే వెన్నుతట్టేలా చేసింది!

శ్రీపతి టుడు తన మాతృభాష సంతాని సేవలో తన జీవితాన్ని గడిపాడు. భారత రాజ్యాంగం ఈ గిరిజన భాషలో లేదని గుర్తించినప్పుడు అతని సంకల్పం మేల్కొంది. అది చాలా శ్రమతో కూడిన ఈ అనువాదంలో అతనికి అండగా నిలిచింది మరియు సంతాల్ ప్రజలకు వారి హక్కుల మీద పరిజ్ఞానాన్ని అందించింది.

ఈ పదకొండు స్ఫూర్తిదాయకమైన కథలు, మనం ప్రయత్నించడమే మన విజయానికి దారి అని చెబుతాయి.

₹99

www.amarchitrakatha.com
ISBN 978-93-6127-841-9

9 789361 278419